UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата
в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

20
ТРАВНЯ 1971
Число № 20
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIII VOL. XLIII
MAY 20, 1971

ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ "ЧЕРЕМОШ" ПРИ ФІЛІ УНО, ЯКИЙ ВИСТУПИТЬ З КОНЦЕРТОМ В ЮВІЛЕЙНІЙ АВДИТОРІЇ В Едмонтоні, в п'ятницю, 28 травня. (Ближчі інформації на 7-ій стор.). Фотостудія „Академія"

П. Трюдо на відвідинах у СССР

РОЗМОВИ З СОВЄТСЬКИМИ ПОЛІТИКАМИ

Прем'єр П. Трюдо в понеділок, 17 травня, виїхав окремим канадським військовим літаком на 11-денні відвідини до СССР. З Трюдо поїхала його дружина Маргарита, 21 урядників з різних міністерств та 40 журналістів.

На московському летовищі канадського прем'єра привітав від імені совєтського уряду прем'єр А. Косигін. Промов не було. Прем'єр Трюдо враз із Косигіном перейшли перед трьома військовими частинами, що творили почесну сторожу. Відтак Трюдо привітався з членами канадської амбасади в Москві, які виїхали його привітати, та з сотнею совєтських громадян, що з хоругвами в руках вітали канадську делегацію. На летовищі був великий напис в англійській, французькій та російській мовах: „Вітаємо п. Трюдо, прем'єра Канади". По дорозі до будинку, де замешкав Трюдо, був ще один напис: „Хай живе приязнь між народами СССР та Канади!"

Московський орган совєтської комуністичної партії „Правда" помістив редакційну статтю, в якій, вітаючи прем'єра Трюдо, як першого канадського прем'єра, з відвідинами в Москві, заторкнув справу зменшення військових залог в Европі та висловив надію, що збільшення співпраці між СССР та Канадою причинитися теж до зменшення політичного напруження в цілому світі.

Свою офіційну діяльність прем'єр Трюдо розпочав від складення вінка на могилі незнаного вояка. Вечером Трюдо та його дружина були приняті на виставі балету „Лебедине озеро".

Першу політичну розмову з премьером А. Косигіном відбув Трюдо в вівторок. Вона тривала дві й пів години. Косигін сказав, що вдержування військ оборонного союзу европейських держав НАТО та комуністичних держав совєтського блоку коштує багато грошей і тому СССР пропонує зменшення військових залог обох союзів. При тому висловив похвалу канадському урядові, що він зменшує свої війська в Европі. Трюдо признав рацію Косигінові й висловив надію, що совєтські старання в тому напрямі повинні увінчатися успіхами. Одначе одночасно зазначив, що держави НАТО зацікавлені поладнанням справи Берліну, якої досі не можна поладнати через неуступчивість СССР.

У розмові про Близький Схід Косигін сказав, що СССР завжди обстоював право Ізраїлю до самостійности, але ніяк не може погодитися з окупацією арабських територій Ізраїлем. Трюдо відповів, що Ізраїль пішов війною на арабські держави лише після довгої провокації з боку арабських держав, які загрожували існуванню Ізраїлю як самостійної держави. Тому сьогодні годі вимагати від Ізраїлю, щоб звільнив окуповані землі без ґарантій для існування своєї держави. До тої теми обидва премєри ще мають вернутися.

Говорячи про канадсько-совєтські відносини, Косигін нарікав, що СССР купує в Канаді значно більше товарів, як Канада в СССР, і пропонував, щоб заступник канадського міністра торгівлі П. Ворреп відбув у тій справі розмову з совєтським міністром торгівлі Н. Патолічевим.

З інших справ, які прем'єр П. Трюдо мав би порушити в розмові з совєтськими політиками є справа дозволу виїзду совєтських жидів до Ізраїлю. Кореспондент канадської Сі-Бі-Сі повідомив, що прем'єр Трюдо обговорював справу облегшення дозволу на виїзд українцям з СССР до Канади, зокрема для тих, що мають в Канаді свої родини.

Після розмов у Москві, премьєр Трюдо та решта канадської делегації відвідають Ленінград, Київ, Самарканд та Ташкент.

Дальшою ціллю їхньої подорожі будуть подбігунові околиці Норильськ та Мурманськ, де є великі совєтські копальні різних руд. Канадська делегація хоче познайомитися з методами праці та прожитку в підбігунових околицях, щоб їх відтак застосувати на канадській Півночі.

АРЕШТИ МІНІСТРІВ У ЄГИПТІ

Єгипетський президент А Садат наперед звільнив, а потім дав доручення арештувати кількох своїх міністрів під закидом державної зради. Арештований віцепрезидент Алі Сабрі, який ще недавно був у Москві й переговорював із совєтським урядом справу ізраїльсько - єгипетського замирення, міністер війни М. Фавзі та міністер внутрішніх справ С. Гомма.

За інформаціями з єгипетських офіційних джерел, переворот мав відбутися так, що президента А. Садата мали усунути з його становища, а призначити на його місце теперішнього президента єгипетського парляменту.

А. Сабрі, якого загально вважають за довіреника Москви, мав переводити цілий переворот. Міністер внутрішніх справ, якому підлягає поліція, мав подбати, щоб у столиці Каіро не було якихось заворушень після усунення Садата. Міністер війни М. Фавзі мав запевнити новому урядові піддержку армії.

Плян перевороту зрадив президентові молодий старшина, після чого президент змусив неприхильних міністрів зрезигнувати з їхніх постів та поставив їх під домашній арешт.

Кілька днів потім головних винуватців арештовано та поставлено в стан обвинувачення. Президент А. Садат заявив, що він переберає сам команду над поліцією. Він теж закинув міністрів внутрішніх справ С. Гомма, що він підслухував телефони 11,000 єгиптян, в тому й самого президента.

З Єгипту повідомляють про резиґнації інших міністрів та численні арешти.

Арешти в Каіро наступили після відвідин там американського міністра закордонних справ В. Роджерса. На тій основі дехто твердить, що А. Садат використав цю нагоду, щоб позбутися немилих йому міністрів, які були великим прихильниками СССР. Мін., А. Сабрі мав розв'язати всі політичні партії й залишити лише єдину арабську соціялістичну партію, що приязно наставлена до СССР. В Єгипті ще покійний президент А. Насер проголосив комуністичну партію нелеґальною. Дальший розвиток подій у Єгипті покаже властиву причину арештів серед високих державних достойників.

ПОМЕР БАТЬКО ВЛАДИКИ ІСИДОРА

У Торонті помер на 88-ому році життя батько торонтського Владики Преосв. Ісидора бл. п. Симеон Борецький.

Покійний походив родом з села Острівець, к. Теребовлі, де народився в 1883 р. в родині Теодора і Марії Войнаровської. Помер у шпиталі св. Йосифа у вівторок, 11 травня.

Похорон відбувся в п'ятницю, з катедральної церкви св. Йосафата в Торонті.

АНГЛІЯ ВИКИНУЛА СОВЄТ. ДИПЛОМАТІВ

Протягом останніх 10 місяців Англія викинула трьох совєтських дипломатів, які займалися „недозволеною діяльністю". Англійський уряд не сказав, в чому проявлялася „недозволена діяльність".

В тому самому часі англійський уряд відмовив візи для 10 нових совєтських дипломатів, з яких 6 мало працювати в совєтській амбасаді в Лондоні, а 4 в совєтській торговельній місії. Уряд побоювався, що й нові дипломати займатимуться „недозволеною діяльністю".

Земля засипала село

У невеличкій місцевості Ст. Жан Вінній у Квебеку, засипалася земля, яка утворила пропасть шириною на 700, а глибоку на 200 стіп. В ту пропасть полетіли 42 доми, багато самоходів та один автобус, а окрім того, 31 мешканців місцевости, переважно дітей. Викопано лише трупи 5 осіб, інших присипала така велика маса глини, що її ніяк не можна відкопати, хоч над відкопаними працюють великі машини, помагає військо, пожежна сторога, працівники Червоного хреста та багато добровольців. З вирятуваних 20 осіб перевезено до шпиталю, а інших мешканців виевакуювано, бо існує загроза, що земля може валитися дальше.

Геологи пояснюють катастрофу наслідком підмиття землі двома ріками, які пливуть поблизу села Ст. Жан Вінній. Сипкий пісок та мокра глина поволі усувалися й плили з водою, утворюючи глибоку печеру, в яку відтак зісунулася поверхня земля враз із будинками й мешканцями. В селі вже були давніше випадки зісунення землі, але невеликі й до того ніхто не прив'язував більшої ваги, хоч тепер деякі геологи кажуть, що вони перестерігали, що колись може дійти до більшої катастрофи, але їх ніхто не слухав.

Над засипаними жертвами катастрофи відслужено похорон, відкопаних похоронено, а живі мешканці перейшли жити на інше місце.

Політ на Марс не вдався

Довго плянований політ американського сателітного судна без залоги „Маринер 8" в напрямі плянети Марс не вдалася, бо в час пробного політу судно впало у віддалі 900 миль від місця вистрілу в море. Будова коштовних двох суден „Маринер-8" та „Маринер-9" коштувала понад 153 мільйонів долярів, й американські фахівці обіцювали собі дуже багато нових інформацій з різних апаратів того судна. Тепер треба буде шукати за причиною невдачі й ждати знову такого часу, щоб судно могло летіти біля Марса в догідній порі для збирання інформацій.

Роджерс задоволений

Американський міністер закордонних справ В. Роджерс, який відбув 12-денну подорож на Близький Схід, заявив, що він вдоволений із своєї подорожі і сподівається, що таки вдасться довести до миру між Ізраїлем та Єгиптом. Роджерс був у Саудівській Арабії, Йорданії, Ливані, Єгипті та Ізраїлі й усюди говорив про замирення між арабами та Ізраїлем.

Одною з головних передумов миру є тепер спрага відкриття Суезького каналу. Єгипет домагається, щоб ізраїльські війська забралися із східнього узбережжя каналу, а їхні становища зайняли єгипетські вояки. Ізраїль на це досі не погодився. Тепер, каже Роджерс, після його відвідин в Ізраїлі, ізраїльські трохи змінили своє становище: погоджуються на зменшення число своїх вояків на східному березі каналу та погоджуються, щоб туди увійшла єгипетська поліція.

Зі свого боку Роджерс, мабуть, мусів дати Ізраїлеві якісь запевнення, що єгиптяни не використають тої нагоди, щоб порушити війну.

Після повороту Роджерс вислав до Єгипту свого асистента для справ Близького Сходу Й. Сіско, який відбув розмови з єгипетськими політиками. Після розмов речник єгипетського уряду заявив, що „взагалі нічого не змінилося", але признав, що конференція була „дуже корисна".

Припускають, що тепер йдуть переговори над устійненням кордонів, на які будуть відтягнені ізраїльські війська на східному березі Суезького каналу, над забезпеченням дуже сильно розбудованих, там ізраїльських укріплень, кілько єгипетських військ зможе бути на східному березі каналу, які є ґарантії для дозволу користування Суезьким каналом ізраїльським кораблям, ітд. Ті розмови не закінчаться скоро, але назагал дипломати вважають, що подорож Роджерса була великим успіхом американської політики й особисто самого Роджерса.

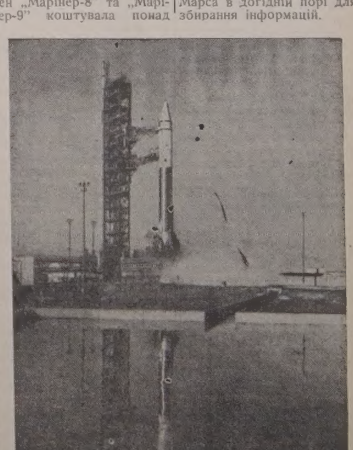

АМЕРИКАНСЬКА РАКЕТА, ЩО МАЛА ВИСТРІЛИТИ МІЖПЛЯНЕТНЕ СУДНО, ЯКЕ МАЛО ДОЛЕТІТИ ДО ПЛАНЕТИ Марс в час проби: вистрілене 8 травня судно полетіло в море 900 миль від місця вистрілу.

Коротки вісти

• **При кінці травня найвищий суд Канади має розглядати справу заборони ввозу домашньої птиці та ясць, яку ввели в себе деякі провінції.** Припускають, що суд не зробив ніякого рішення, бо досі немає ясного відповідного закону.

• **Чотири країни, що продають найбільше збіжжя:** Канада, Австралія, Аргентина та ЗДА, продали протягом трьох місяців цього року на 30% більше збіжжя, як у тому часі в 1970 р. Цього року продано понад один мільярд бушлів.

• **Морський шлях св. Лаврентія втратив у 1970 р. 15.5 мільйонів долярів. В 1969 р. втрата була на один мільйон долярів менша.**

• **Американський парлямент змінив своє рішення з-перед шести тижнів й ухвалив вплачувати дальше гроші на будову надзвукового пасажирського літака ССТ, що мав би летіти 1,800 миль за годину.**

• **Директор американської поліції Еф-Бі-Ай Е. Гувер закінчив 47 років праці на тому становищі. Йому тепер 76 років.**

• **Американські водолази знайшли на дні моря недалеко острова Гаїті 20 англійських, французьких та еспанських кораблів, що затонули в часі революції в Гаїті в 1798-1803 р. Водолази сподіваються знайти в кораблях чимало вартісних речей.**

• **У зв'язку із зниженою вартости американського доляра в Европі, фінансисти заповідають підвищку відсотків від грошових позичок у ЗДА, а вслід за тим і в Канаді.**

• **Фабрика автомобілів** Дженерал Моторс відкликала до направи 1,696 шкільних автобусів та 9,351 вантажних автомобілів. Деякі з вантажних автомобілів є в Канаді.

• **В ЗДА родина фармера** Ф. Гевіленда опинилася в шпиталі наслідком затруєння домашнім вином, що його Гевіленд робив сам удома зі сливок. У вині взялося олово, яке є дуже шкідливе для людського організму.

• **На горбі, поблизу могили** кол. французького президента Ш. де Ґоля мають збудувати великий дворамений хрест, символ вільної Франції, признання за заслуги де Ґоля для визволення Франції.

• **Минулого тижня** в південно-західній частині Туреччини був землетрус, що його жертвою впало понад 100 осіб. Осередок землетрусу був ґрадз. 370 миль на південь від Істамбулу.

• **ЗДА мають тепер в службі** 2 розвідчі судна. СССР має їх 10, а окрім того багато рибальських суден, пристосованих до потреб розвідки. 8 американських розвідчих суден лежать безчинно в портах.

• **В Києві є 5 закордонних** консульств: Польщі, Мадярщини, Чехо-Словаччини, Східної Німеччини та Югославії.

• **В ЗДА вперше мурин буде** іменований адміра лом фльоти. Ним буде 48-річний Л. Грейвелі, що є тепер капітаном фльоти. Тепер в американській армії є один генерал летунства та один в армії.

• **Сицілійський вулькан** Етна викидає дальше розтоплене каміння (лаву), яка загрожує містові Ст. Афліо, віддаленому пість миль від гори. Лава пливе зі скорістю 300 ярдів на годину.

ПОМИНКИ НА ЦВИНТАРЯХ В ЕДМОНТОНІ

Поминки на католицькому цвинтарі св. Йоакима будуть в неділю, 30 травня, о год. 2-ій пополудні.

Поминки на українському цвинтарі св. Михаїла відбудуться в неділю, 6 червня, о год. 2-ій пополудні.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної ґазоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212
Власник і керівник: Маріян Страшок

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

Repaired — Rebuilt — Adjustments — Free Inspection
PAY-LESS
AUTOMATIC TRANSMSIISONS
13208 FORT ROAD
Satisfaction Guaranteed
Phones: 476-4777 — 475-1618 Edmonton

● Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні.

Говоримо по українськи.
WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

Дрібні оголошення

● PARIS FUR CO., 10343 - 80 Ave., EDMONTON, Alberta
Подрібна та гуртова продаж. Нові футра і вживані. Направляємо, перерабляємо, переховуємо на зиму.

—o—

● До винаймо мешкання на першій підлозі для старших людей, або для молодих з одною дитиною, або двоїма дітьми. Напроти катедральної церкви св. Йосафата.
VICTORIA REAL ESTATE
10824 - 97 St. Edmonton
Tel.: 422-0770

—o—

● Пошукаємо сторожа. Управа Єпархіяльної оселі при озері Вобман (Фалліс) пошукує сторожа на оселю. За інформаціями просимо дзвонити на тел. ч.: 474-3736 або писати
Iwan Serafyn
11239 - 64 St., Edmonton

—o—

● Готель на продаж (в супокійній околиці) — 30 кімнат до спання та 6 мешкань („світів"). Постійно зайнятий гістьми. Одно мешкання з двома спальнями для власників. Продається перший раз. Догідний для молодих людей. Ціна приступна, якщо готівка. На готелі нема ніякого задовження („чистий тайтел"). Власники продають, бо переходять на відпочинок. За ближчими інформаціями пишіть:
MILE ZERO HOTEL LTD.
917 - 102 Avenue
Dawson Creek, B.C.

—o—

· Південноамериканськ и й лікар д-р Х. Барнард перевів успішне перещеплення серця 44-річному робітникові. Операція вдалася. То було шосте перещіплення серця Барнардом, а 159-е в цілому світі.

—o—

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕТРИСТИ

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnvk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg. Saskatoon
Phone 242-8658

BROKEN OAT ROLLER SHAFTS
M-F Front Spindle Threads, Broken spindles, Splines, inc. J-D Crankshaft; Heads, Blocks, Axles, Threads, Housings; Lawn Mower crankshafts straightened, Straighten anything! Our jobs stand up!
You name it, we'll fix it for you, save you big money.
SYMONS METALWORKERS
Rocanville, Saskatchewen
Since 1923

АМЕРИКАНСЬКО В'ЄТНАМСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ БЕЗУСПІШНІ

У Парижі відбулося 111 засідання американсько-в'єтнамської мирової конференції, яке закінчилося без ніякого висліду. Північні в'єтнамці заявили, що вони будуть вести переговори, якщо президент Р. Ніксон подасть їм реченець, коли американські війська залишать В'єтнам. Американський делегат Д. Брус сказав, що, перед устійнювання реченця виходу американських військ, Північний В'єтнам мусить звільнити всіх американських воєнно полонених, а окрім того Північний В'єтнам теж мусить подати, коли забере своїх вояків з Південного В'єтнаму. Президент Р. Ніксон заповів, що ЗДА звільнять вже тепер хворих та поранених північно-в'єтнамських вояків, що є в американському полоні.

—o—

ПОЛЬЩА ПРИПИНИЛА ДОПОМОГУ В'ЄТНАМОВІ

Після усунення В. Гомулки зі становища секретаря польської комуністичної партії, його наслідник Е. Ґерек припинив допомогу Північному В'єтнамові. Рішення Ґерека затвердив СССР. Здається, що Ґерек зробив це тому, щоб піти назустріч загальному настроєві польського населення, яке не схвалювало допомоги В'єтнамові. Окрім Польщі, й інші совєтські сателіти мають клопоти з допомогою Північному В'єтнамові, бо населення противиться тому.

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний Інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає гоїння ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Біо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Біо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

ТЕПЕР В ЕДМОНТОНІ ВОНА ОДИНОКА
Midwest Academy
ПРОПОНУЄ ВИШКІЛ У МОДЕРНОМУ ЗВАННІ
KEY PUNCH OPERATOR
Ви можете дістати звання кваліфікованого KEY PUNCH OPERATOR завдяки нашому основному вишколі на наших нових машинах в нашій новій школі.
Для провірного іспиту та за порадами телефонуйте: 423-2296
222 Tegler Building,
Edmonton 15, Alberta

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст нирковиx недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Shirley Potter Costumes
Винаймаємо для молодої цілий весільний стрій. Весільні сукенки, вельони та прикраси на голову. Теж сукенки для дружок, дівчат, що несуть квіти та для матері молодої.
10130 - 104 Street
EDMONTON, ALTA
Tel.: 429-1556

Lincoln Hotel
COMFORTABLE ROOMS
Dining Lounge & Restaurant
10266 - 102 St., Ph.: 424-6112
Edmonton, Alberta

Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

НА ПРОДАЖ:
„Шевролет" з 1967 р.
„Шевролет" з 1968 р. (Імпала)
ТРЕЙЛЕР — „Арістократ" з 1969 р. Довгий на 17 з половиною фітів. Повний комфорт.
Електрична піч нормального розміру (31, 34, 36 цалів, біла).
Телефон: 479-3745, або 474-2004

SAVE $$$$
JASPER AUTO PARTS
Edmonton
SAVE UP TO 50%
Guaranteet Parts for ALL CARS & TRUCKS
PHONE: 599-6621
Mailing Address:
Box 262, St. Albert, Alta

Річна передплата „УВ" — тільки $5.00

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Аве.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

One HOUR
„MARTINIZING."
CERTIFIED
THE MOST IN DRY CLEANING
НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЧИЩЕННЯ ОДЯГУ
7931 - 104 Street
Edmonton Tel. 433-5577

Найбільший склад матеріялів для будови та направи ВОДОТЯГІВ та ОГРІВАННЯ в місті
PLUMBING VILLAGE
DO IT YOURSELF PLUMBING & HEATING CENTRE
8025 - 104 St., EDMONTON, Alta. For Service Ph.: 433-3124

ЗМІНА АДРЕСИ!

Подаємо до відома нашим Клієнтам та Приятелям, що ми перенесли наше бюро до нового приміщення, яке міститься недалеко від дотеперішнього (лише за рогом вулиці).

І. ГУЛАСЦЬ
керівник і власник

Приймаємо й дальше асекурацію від: вогню ● автомобілів і троків ● бонди для контракторів ● від крадіжі ● особисту відповідальність ітд.

Наше завдання — не лише мати багато клієнтів, але теж дати найкращу обслугу.

ПЕРЕКОНАЙТЕСЯ ПРО ТЕ САМІ!

АСЕКУРАЦІЯ — ТО НЕ ВТРАТА, А ЗИСК.

STAR AGENCIES
(Insurance) Ltd.
НАША НОВА АДРЕСА:
10166 - 100 вулиця, кімната число 201
(друга підлога) ЕДМОНТОН
Нове число тел.: 424-6181

Найкращий історичний кольоровий фільм „ПАН ВОЛОДИЙОВСЬКИЙ"

ПЕРШИЙ ПОКАЗ в Едмонтоні та Келґарі найкращого історичного фільму, "Пан Володийовський", що його колинебудь виготовила польська фільмова продукція, а який дістав багато міжнародних нагород.

В фільмі росказується історія непереможного вояка полковника Володийовського, якому довірено оборону Кам'янця Подільського та інших місцевостей перед турецькими нападами.

Прийдіть усі, приведіть теж ваших приятелів та подивіться на цей кольоровий бадьорий фільм, оснований на творі лавреата Нобелівської нагороди Г. Сенкевича та автора повісти "Кво Вадіс".

неділя — 23 травня в год. 3; 6 і 9 вечора
STUDIO 82 CINEMA
9621 - 82 Ave., EDMONTON Phone: 433-5945

понеділок — 24 травня в год. 1 і 4 попол.
PLAZA THEATRE
1133 Kensington Rd, CALGARY N.W. Ph.: 283-4722

WONDERFUL TREATS-WONDERFUL BUYS

Your choice of food store is never more important than it is when you are buying fresh meats, fresh fruits and vegetables. That's why so many women come to Safeway. Here selections are always from the finest quality available. Every purchase is backed with a money-back guarantee that protects both you and our valuable repuation for selling the BEST. Welcome, too, are the low shelf prices & money-saving specials which help make Safeway value-perfect!

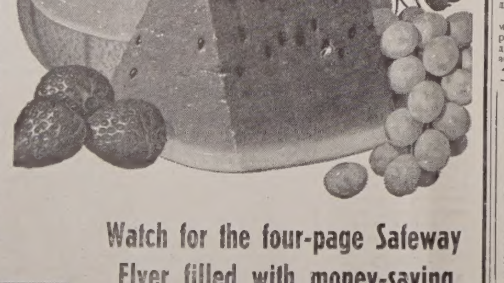

Watch for the four-page Safeway Flyer filled with money-saving Specials This Week.

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED

Вже Скоро
26 Червня (June)

Лиш за $1.00 можете виграти
Один з
5 АВТОМОБІЛІВ

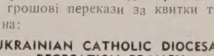

2 Buick Lesabres and 3 Pontiac Parisiennes

в єпархіяльній оселі над озером Вобман.
Чеки чи грошові перекази за квитки треба виставляти на:

UKRAINIAN CATHOLIC DIOCESAN
RECREATION BRANCH
P.O. Box 6330 — Postal Station C
Edmonton 20, Alberta

Please send me .... tickets at $1 per ticket on the 1971 Car Raffle.
Enclosed is my remittance (either cheque or money order).
Name ....
Address ....
....
Telephone ....

This sweepstake is conducted by the Ukrainian Catholic Diocesan Recreation Branch under the authority of the Government of the Province of Alberta.

Gourlay's Wedding Shoppe
Specialists in Wedding Invitations
PHOTOGRAPHS — FLOWERS — CAKES — BRIDES BOOKS
CAR DECORATIONS — CARDS — GIFT WRAP
BUSINESS AND SOCIAL STATIONERY
10420 JASPER AVE. PHONE 429-5060

BAYDALA Drug Stores
• Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
• Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
• Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions
"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези
Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.
Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

ІКОНОСТАС: ЙОГО ЗНАЧЕННЯ Й ПОБУДОВА

(УПБ, Рим) — Під різними виливами у нас поусувано іконостаси з багатьох церков; тож варто пригадати їх значення й обрядову символіку.

Святині християнського Сходу відзначаються іконостасами, тими символами, що закривають перед людськими очима небо.

Іконостаси — це не лише оздоба святині вартісними іконами, високомистецькими візерунками й плоскорізбами в іконостасних обрамуваннях; іконостас має глибоке містично-релігійне значення. Ним відгороджений вівтар від храму вірних. А вівтар — це найважливіша частина храму Божого, бо там переховується в ківоті Пресвята Євхаристія. У вівтарі знаходиться жертівник, на якому звершується Безкровна Жертва, а заразом і тайна. Вівтар стоїть на підвищеному місці на знак, що Христос Господь живе на висоті. Тому вівтар, як святе місце, називаємо святилищем.

До святилища не дозволено входити нікому, крім посвячених осіб і церковної прислуги. Святилище символізує небо, де живе Господь сил небесних, а іконостас представляє на іконах історію і вчення Христової віри.

ТРОЄ ДВЕРЕЙ. В іконостасі — троє дверей. На самій середині — великі, двораменні двері, зв а н і святими, або царськими. Свою назву мають від того, що архиєрей, або священик у час Божественної Літургії виходить і подає вірним Святе Причастя, благословляє їх рукою і Святими Тайнами, робить малий і великий вхід. Через них нікому не дозволено входити, крім архиєрея, або священика в час богослужень.

Царські врата відчиняються в час богослужень тільки тоді, коли приписує церковний устав і в час присутности архиєрея. Архиєрей символізує Христа Господа, а в святилище — небо, до якого вільний вхід тільки через Христа Спасителя.

Відчиняються цар с ь к і врата також на Великдень, в час Воскресної Утрені, і є відкритими до Світлої суботи, перед неділею Антипасхи.

Вони мають ще занавісу голубої або багряної барви, яка з нутра святилища закриває Святу Трапезу, коли царські врата закриті. Занавіса має ще й грецьку назву «катапетасма», якої часто й у нас уживають.

Є ще дияконські двері, розміщені по обох боках царських врат. Від царських дверей їх відділяє з південного боку намісна ікона Спасителя, а з північного — намісна ікона Божої Матері.

Дияконськими дверима входять і виходять дияконки, й від них ті двері дістали свою назву. Дияконські двері завжди закриті, крім пасхального часу. Вони не відкриваються на жадній частині бого с л у ж е н н я, тільки тоді, коли ними треба дияконові ввійти або вийти.

На царських вратах зображені ікони: насередині — Благовіщення Пресвятої Богородиці. Ця ікона пригадує і напоминає нас, що воплоченням Христа Господа відкрилось нам небо.

З обох боків Благовіщення, або в чотирьох рогах царських врат, зображені чотири євангелисти. Як архангел Гавриїл сповістив Богородиці небесну благовість, так і вони звістили вчення Христа Спасителя в цілому світі.

Царські врата звичайно прикрашені різьбами виноградних грозен і колосків пшениці. Тих земних плодів Христос ужив для установлення Пресвятої Євхаристії.

На дияконських вратах зображені дияконі з ораями в руках, або ангели, які немов напоминають нас: хто входить у святилище, повинен відзначатися ангельською чистотою і глибокою побожністю, бо там жилище Христа Господа.

ЯРУСИ. Ікони Спасителя й Богородиці мають почесні місця з обох боків царських врат і називаються намісними, себто вони мають свої незмінні місця в іконостасі.

З південного боку дияконських дверей є храмова ікона, яка зображує патрона, що в його честь збудована церква. З північного боку дияконських дверей є ікона св. Миколая Чудотворця. Ці ікони замикають перший ряд ікон в іконостасі. Звичайно є три або чотири ряди, які мають церковну назву «яруси».

У другому ярусі є дванадцять композицій, які зображають двана д ц я т ь найважливіших празників. Над самими царськ и м и вратами зображена Тайна Вечеря, яка пригадує, що повторення цієї Вечері відбувається в час кожної Святої Літургії.

У третьому ярусі, над 12 празниками, вміщені зображення 12 апостолів, а між ними — посередині Христос Цар слави, як предмет їх благовістя. По боках — Мати Божа і св. Іван Предтеча в молитовнім настрою. Тому й цей образ має назву «Деісус», яка є перекручена з грецької «деісіс», себто моління.

Найвищий, останній ряд ікон представляє пророків, а між ними Божу Матір з Дитятком, як предмет їх пророцтв. Пророків зображають з тими знаками, якими вони передсказували тайну воплочення Христа Господа: Арона з прозяблим посохом, Давида з золотим ковчегом, Єзекіїла з закритими воротами й т.п.

Вершок іконостасу закінчується розп'яттям Ісуса Христа, який тим розп'яттям довершив діло нашого спасіння.

Іконостаси бувають звичайно з тривалого дерева, в якому можна різьбити символічні візерунки. На стовпчиках, які відділяють ікони, є різьблені капітелі, фризи та інші оздоби, часто позолочені. В соборних храмах бувають також іконостаси з дорогого мармуру, в якому також є гравіровані символи переважно Тайни Євхаристії.

ЦЕРКОВНИЙ ЗАКОН. Увесь іконостас — це наука й історія християнства. Намісні ікони мають бути в найбільшій пошані, і їх обкаджується найп е р ш е. Без тих ікон не дозволяється служити Святої Літургії.

Священна конгрегація, видаючи пояснення в „Уставі богослуження", звернула увагу на те, що без іконостасу святиня не надасться до богослужень. Де нема ще іконостасу, а треба відправляти богослуження, треба подбати хоч про дві намісні ікони і в мистецькій формі поставити їх на стоялках на тому місці, де вони мали б місце в іконостасі.

В другому ярусі мають бути уложені зображення 12 Господських празників. Ті ікони бувають рухомі, щоб на кожний празник можна було їх вибрати й покласти на аналої для почитання. Тих 12 празників представляють і навчають історії християнства.

У третьому ярусі — Христові апостоли, які ширили Христову науку, а в четвертому пророки, які передказували прихід Христа. Всі ті святі в іконостасі творять немов божественну асисту неба. До тих святих вірні моляться, щоб вони, апостоли, пророки й усі святі молилися разом з учасниками богослужень.

Вівтар-святилище представляє небо, жилище всемогутнього Господа, якого ніхто з людей не достойний бачити. Тому святилище закрите іконами святих. Мистецькі оздоби іконостасу й вартісні ікони в іконостасі мають на цілі вказати вірним на красу й велич неба, якої ані вухо людське не чуло, ані око не бачило, а те все приготовив Бог для тих, що люблять і служать Йому.

Канада потребує вашої співпраці для переведення перепису населення 1-го червня

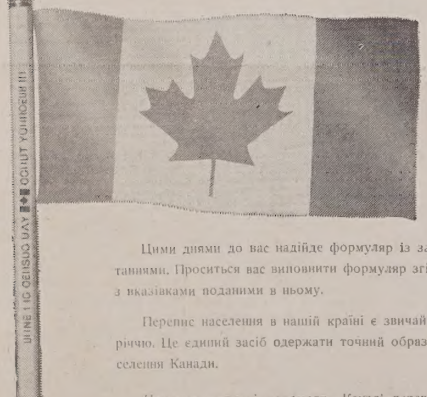

Цими днями до вас надійде формуляр із запитаннями. Проситься вас виповнити формуляр згідно з вказівками поданими в ньому.

Перепис населення в нашій країні є звичайною річчю. Це єдиний засіб одержати точний образ населення Канади.

Чому ви повинні допомогти Канаді перевести цей перепис населення? Це тому, що перепис населення помагає кожному включно з вами. Коли знаємо хто справді є канадці, де вони живуть, їх вік і вік їх родин та в яких житлових будинках приміщуються, то використавши ці дані, можемо плянувати на майбутнє. Ваше майбутнє.

Статистичні дані перепису (цензусу) населення використовують усі уряди для плянування таких важливих справ, як школи, шпиталі, дороги. Дані перепису потрібні і використовуються підприємствами, індустрією, проводами робітництва, фармерами і різного роду агенціями з метою допомогти в плянуванні поліпшення життя людей в цілій країні.

Не турбуйтесь тим, що інформація, яку дасьте не буде задержана в таємниці. Згідно із законом, усі інформації мусять бути затримані в суворій таємниці. Усі домініяльні статистичні бюра заприсяжні заховувати секрет. Закон також каже, що кожний мешканець в Канаді мусить бути зачислений до національного перепису.

Інформація про індивідуальні звіти не буде нікому доступна. Навіть іншому державному департаментові.

Виповніть належні місця у формулярі дуже обережно олівцем. І пам'ятайте, що всі питання мають важливе значення.

Формулярі з запитаннями друковані англійською і французькою мовами. У випадку труднощів щодо мови, порадьтеся з кимось з родини або з приятелем, якому ви довіряєте і який краще за вас знає мову.

Якщо одержите оплачену зворотну конверту з формулярем для перепису, виповніть формуляр і поверніть на подану адресу. Якщо немає зворотної конверти, не висилайте нічого, але задержіть цей формуляр, аж поки його не забере від вас представник перепису.

Отже, поможіть нам, щоб ми помогли вам, і виповніть старанно вашу переписну форму 1-го червня.

Перше червня - день перепису "цензусу"
Включіть себе в цей перепис

DOMINION BUREAU OF STATISTICS
BUREAU FEDERAL DE LA STATISTIQUE

Вісті з Едмонтону

Вислали тисячу долярів
НА ПАТРІЯРШИЙ ФОНД

Відзначаючи 17 лютого ц.р. 79-річчя народження первоієрарха української католицької помісної Церкви Його Блаженства Йосифа, парафія св. Юрія Побідоносця в Едмонтоні почала збірку жертв на патріярший фонд. Досьогодні ці добровільні жертви дали одну тисячу долярів. Гроші, зі списком жертводавців вислано до канцелярії верховного архиєпископа в Римі.

Всі знаємо, які великі потреби має наша помісна Церква. Збіркою патріяршо г о фонду ми допомагаємо Його Блаженству у дуже корисній та багатій овочами праці для добра нашої Церкви. Акція збірки патріяршого фонду повинна охопити всю нашу спархію. Таке рішення за благословенням Преосвященного Владики Ніла зробила ще минулого року конференція священиків Едмонтонської спархії. Здійснюймо це рішення.

о. В. Тарнавський

ДВА КУРСИ В ПАРАФІЇ СВ. ВАСИЛІЯ

Культурно-освітній комітет відділу ЛУКЖ парафії св. Василія під проводом пань Н. Драгаюк і Дж. Смульської організував два курси: вишивання і писання писанок.

У січні почався курс вишивання низинкою. Тривав п'ять тижнів. Інструкторкою була п-і Ольга Федак, директорка музею ЛУКЖ. Вона навчала не тільки самої техніки вишивати; вказувала теж на красу української вишивки, подаючи відомості про культуру українського народу. Досвід інструкторки та її любов до рідного мистецтва переймали учасниці курсу. Було їх 14, між ними двоє молоденьких дівчаток та один хлопець.

У березні заходом того ж комітету відбувся п'ятитижневий курс писання писанок. Інструкторками, як і минулого року, були п-і А. Калинник і А. Козяк. Курс пройшли 17 осіб, у тому сім дівчаток та один хлопець.

На закінчення одного і другого курсу була виставка робіт курсанток.

Н. Байдужа

ДИТИЧИЙ САДОК ВИСТУПАЄ В УНО

Діти, які двічі на тиждень навчаються у садку при філії УНО, 9 травня мали виступ з приводу Дня матері. Вони віршиками і піснями привітали своїх матерів і вручили їм квітку. Гарну китицю виховниці п-і С. Солтикевич подала Вірця Пастушенко. На знак признання й подяки п-і Іванусів, представниця ОУК, вручила їй дарунок.

Після виступу дітей була перекуска, яку приготовили матері дітей.

У дитячому садку УНО є 18 дітей. Це був другий їхній виступ цього навчального року. У грудні разом з рідною школою під проводом п-і А. Бумбак, вітали св. Миколая.

На закінчення року буде ще один виступ дитячого садка, теж з рідною школою. Завершенням буде дитячий пікнік.

С. Солтикевич

У РОКОВИНИ СМЕРТИ С. ПЕТЛЮРИ

У 45-річчя смерти Симона Петлюри в едмонтонському УНДомі, 9620 - 109 авеню, в неділю, 30 травня, о 8 год. веч., заходом відділу КУК буде «свято героїв».

О 7-ій год. веч. в катедральному соборі св. Йосафата буде відслужена Панахида з участю організацій ветеранів і молоді.

ТВОРЧОЮ СИЛОЮ Є ХРИСТИЯНСЬКА ЛЮБОВ

ВИСТЕРІГАЙМОСЯ НЕНАВИСТИ В НАШОМУ ЖИТТІ

о. Методій НИЧКА ЧСВВ

Час святого Великодня в нашому народі був і повинен бути часом нашої душевної віднови. Ідучи до св. великодньої сповіді, син-дочка просили батька-матір: «простіть мені!» Батьки відповідали: «прощаю тобі! Хай тобі Бог простить!» Бували сусіди, які гнівалися місяці, але перед Великоднем вони одні одному стискали руки і взаємно прощали.

Тому й радість з приводу Воскресення Христового в нашому народі була така широка й глибока! Наш здоровий, християнський народ ішов за вимогою Христа: «Якщо приносиш свій дар Богові і пригадаєш собі, що твій брат має щось проти тебе, залиши свій дар перед жертовником, піди, вперед поєднайся з твоїм братом, а тоді принось свій дар». Тоді він буде милий Богові!

Інакше, як може українець, християнин, в час великодньої богослужби щиро співати: «Радістю друг друга обіймім» і далі: «Тим, що нас ненавидять, простім усе». Звернімо увагу на зміст пісні: «Простім усе тим, що нас ненавидять!» Якщо аж так, то чому ж не поєднатися нам з тими, що тільки іншої думки, як ми? З тими, що тільки іншим способом служать тій самій ідеї і тому самому народові.

ЧЕРВЯК НЕЗГОДИ

Будьмо щирі з собою. Червяк незгоди глибоко загніздився в нашій спільноті й постійно розточує її організм.

Постійно сіємо вітер, і сподіваємося не збирати бурі.

Живемо у вільному світі, де кордони є тільки формальністю, а ми пошматували себе берлінськими мурами. Малі щілини розходження ми самі свідомо поглиблюємо. Пресові полеміки в нас рідко коли ведуть нас до правди, але часто стають нагодою до оскаржень з-перед літ, до явних проявів непорозуміння. Інформації, що виходять з деяких пресових бюр, бувають іноколи однобічною пропагандою, а в читача критерієм сприймання буває не любов до правди, а партійність чи інша групова приналежність.

Коли в пресі робляться щирі спроби служити точній інформації, то бувають впливові люди, що роблять тиск, намагаючись замкнути уста правді. Частина студентської молоді наслідує старших. Читайте деякі їхні видання і переконаєтеся.

Дуже доляче, коли в родині немає згоди. Батьки боліють, якщо сини та дочки живуть у незгоді. Але й діти вражені боляче, якщо завважують незгоду батьків. Дітям дорога родина й добре родинне імення. А добра слава роду має бути дорога: і дітям і батькам.

НЕНАВИСТЬ

«Хто ненавидить свого брата, той у темряві і в темряві він ходить» — 1 лист св. Івана 2, 11. Хто ненавидить . . . Чи таке можливе поміж християнами? На жаль, це можливе. Не тільки можливе — таке буває.

Небагато знайдете таких, щоб у час свого життя не закоштували гірких овочів ненависти. Небагато знайдете в нас часописів, журналів, різних періодичних і неперіодичних видань, брошурок, де б тут і там не вилазило шило ненависти до свого брата по крові, національності, по вірі.

Ще сумніше було б, якби відслонити деякі таємниці, приховані редакційною дискретністю, таємниці різних псевдонімів та криптонімів. А найприкріше згадувати про анонімів, що свою ненависть розсилають між людей у листах.

Що таке ненависть? Це щось незбагненно жахливе. Ненависть — то не брак тактовности, делікатности. Це не антипатія, не гнів, не пімста. Ненависть змішується з тими пороками, але на ділі вона сама багато чорніша за них. Деякі з вичислених хиб є тільки браками чеснот, які людина повинні мати: наприклад, такт, делікатність.

Немає в християнській душі місця для ненависти. Антипатія — це радше несвідоме, мимовільне відчуття неприхильности. Ненависть — це щось свідоме, свобідне.

Гнів — це почування радше спорадичне, відрухове, переходове. Ненависть — це щось постійне.

Пімста — це здеформована справедливість, а ненависть — це заперечення всього, що Боже, що небесне.

Антипатія, гнів, пімста ранять любов, зменшують її блиск і гасять її на час, а ненависть одним помахом вимітає любов.

Ненависть — це щось противне любові. Тому, як любов, за словами Христа, стала зовнішньою відзнакою християн, так ненависть є відзнакою зради Христової засади.

Ненависть загніздилася декуди навіть поміж тими, що є післанцями-апостолами Христа-Любови! Нинішня криза в Церкві, навіть у нашій Церкві — це наслідки браку християнської любови. Це овочі свідомої, як дехто навіть каже, «святої» ненависти!

Ненавидіти можна й треба тільки моральне зло: гріх, але ніколи людину, яка грішна. Така засада Христа.

Не вільно нищити людину, хоч би вона носієм морального зла. Зла не викорінюється злом. А ненависть — це моральне зло. Отже, вона не здатна до позитивної, конструктивної направи людини, її хиб та помилок.

Творчою силою є любов. Це ж вона, Божа любов, створила всесвіт і нас у ньому. Вона, любов, вдержує все й не дозволяє повернутися в ніщо! Ненависть перечить усе, не творить нічого. Вона радше бажала б зненавидженого повернути в ніщо. І тільки її безсилля не доводить цього бажання в діло.

Це може нам здаватися перебільшенням. Та послухаймо св. Івана (1 лист 3, 15). Він каже: «Хто ненавидить свого брата, є вбивця».

Ненависник, щоправда, не завжди сплямлює свої руки кров'ю, але душу свою деформує завжди. Його «геть» зненавидженому тільки тому, що не воно не є всемогутнє, не призводить до зникнення зненавидженого. Тільки любов всемогутня. І вона, на щастя, завжди каже: «хай буде, хай постане».

БОГ Є ЛЮБОВ

«Хто ненавидить свого брата...» У цих словах чуємо подих вічної темряви. Апостол відчув це і сказав виразно: «хто ненавидить свого брата, той у темряві».

Де Бог, там світло. «Хто йде за Мною, не ходить у темряві» — каже Христос. Йти за Христом означає жити за Його засадами. Ненависть — це протилежний полюс до Божого царства й тому також антитеза до світла.

Хто свідомо вступив на дорогу ненависти і нею йде — той у темряві. Більмо закрило йому очі, й він тупцює у темряві, думаючи, що біжить до мети. Такий може зробити багато кроків. Таких кроків, що інших приводять чи привели б до Бога — але не його. Він дає вбогим, молиться, йде до церкви, зближається до кивоту, але не зближається до вічного світла, якщо в нього — ненависть до брата. І так можуть проминати рік за роком.

Ненависник — завжди в темряві. Він віддалений від Бога. Бо Бог є любов. А він ненависть. Куди він іде? До вічної темряви й ненависти. Чим сповнив своє серце й душу за життя, те й матиме після смерти.

Дух ненависти й темряви опанував був колись Савла. Той самий дух намагається опанувати й наше серце. Починається воно з маленького, але йде до небезпечного. Як іржа залізо, так ненависть руйнує родини. Може вона зруйнувати громаду, навіть найсильніші народи.

* * *

Погляньмо в себе, в наші родини, в наші громади. Чи не загніздилася там ненависть? Погляньмо в наше церковне життя. Читаючи деякі газетні статті, слухаючи деяких доповідей, доводиться визнати, що хробак ненависти під різними видами розточує наш суспільний організм. Якщо в наших церквах духовні провідники не зможуть привернути духа любови в нашу еміграційну спільноту, вона зникає, як никне сніг на весну.

Будьмо уважні. З християнською самокритичністю пригляньмося до своїх думок, намірів і діл — явних і неявних.

У Римі поховали о. П. Кревзу

У Римі 16 квітня відбувся похорон о. Петра Кревзи-Жевуського, священика Львівської єпархії, що помер у Мілані 9 квітня, після довгої недуги, на 80 році життя.

Був нащадком шляхетського роду. Навчався у Франції і Швайцарії. 1930 року на священика висвятив його Божий слуга митрополит Андрій.

О. Кревза-Жевуський плянував заснувати третій чин домініканців східного обряду. Деякий час перебував у Словіті. Був біля митрополита Андрія аж до його смерти.

1945 року приїхав до Риму. Архиєпископ Іван доручив йому вести справу беатифікації Божого слуги Андрія. 1952 відзначив його саном почесного архимандрита.

В. МОРОЗА ПЕРЕВЕЗЛИ ДО ВОЛОДИМИРСЬКОЇ ТЮРМИ

НОВІ РЕПРЕСІЇ В УКРАЇНІ

З України наспіла вістка, що Валентина Мороза, засудженого в листопаді 1970 р. на 9 років ув'язнення і 5 років заслання, перевезли до Володимирської тюрми, де він мав би сидіти в одиночному ув'язненні. 15 квітня, в день народження, він одержав багато привітальних телеграм, повідомляє балтіморський «Смолоскип».

У зв'язку з засудом В. Мороза та рухом його оборони, який поширився на всю Україну, розпочалася нова хвиля арештів, репресій і цькувань багатьох культурних діячів, студентів, молоді, робітників і селян.

Недавно арештовано вчителя Пастуха, під закидом, що він мав би організувати допомогу українським політичним в'язням.

Професора Львівського університету, інженера-хеміка Атену Волицьку, після довгих цькувань і допитів звільнено з університету. Волицька підписала листа в оборону Мороза.

На Україні появився новий, п'ятий випуск захалявного «Українського вісника», в якому багато уваги присвячується рухові в оборону В. Мороза. В цьому випуску самвидавівського журналу, який здобув більшого поширення, як попередні числа, подано багато інформацій і даних про нові репресії й переслідування та оборону українських національних прав.

Ім'я відомого і талановитого українського літературного критика Віктора Іванисенка усунено з найновішого біобібліографічного довідника «Письменники Радянської України» (Київ, 1970), не зважаючи на те, що дотепер преса не повідомила про виключення його зі Спілки письменників України. Дві сторінки в цьому довіднику, який появився тиражем 23 тисяч примірників, видерто і на те місце вклеєно інші, через те, що там згадувалося ім'я Іванисенка.

Іванисенко народився в 1927 р. на Дніпропетровщині. П'ять років перебував в Червоній армії. Був членом комуністичної партії. Протягом довгих років працював в Інституті літератури АН УРСР. Написав багато статтей, а також книжки «Сучасна ліро-епічна поема», «Поезія, людина, сучасність», «Поезія і комуністична мораль», «Поезія і життя народу», «Що таке лірика», «Народження стилю».

В останніх роках В. Іванисенко виступав проти репресій на Україні та ставав в оборону української культури. Претекстом для усунення його мали послужити знайдені, нібито, у нього самвидавівські матеріяли.

Відомий на всю Україну музей-архів Івана Гончаря в Києві (Київ, вул. Новодницька 8/2, телефон 77-33-49) недавно закрито та заборонено його відвідувати. Власник музею Іван Гончар знаходиться під постійним наглядом і тиском з боку КГБ. З Києва повідомляють, що музей під великою загрозою.

Переслідувань зазнає відома молода співачка (про яку обширно пишеться в третьому випуску „Українського вісника") Ніна Матвієнко. Їй забороняють виїздити за кордон, навіть до соціялістичних країн, тільки тому, що вона мала одержати якийсь лист з Заходу.

На Великдень цього року в церквах України було куди більше людей, ніж минулими роками.

ДУХОВНІ СЕМІНАРІЇ В ПОЛЬЩІ

На цю пору в Польщі є 24 духовні семінарії, де навчається 3,131 студент. Статистику цю подає краківський «Тиґоднік повшехни».

Найбільше студентів є в Катовицях, Тарнові і Кракові.

УМЕР КАРДИНАЛ

Вірменський кардинал Петро-Григорій Аґаджанян умер у Римі на 75 році життя. Був професором університету поширення віри, потім став членом Римської курії і керівником однієї з конгрегацій.

Після смерти Пія XII був, як кажуть, одним з кандидатів на нового папу.

МІЖ НАМИ КАЖУЧИ

Похвала ковбасі

Народня мудрість говорить, що якби ковбаса крила мала, була б найкраща в світі птиця! Народний мудрець, що так сказав, думав, мабуть, про великодню ковбасу, яка на святочно застеленому столі таки пишається, як пишна пава. Звичайно, довго не пишається, бо має вона, сказати б, вартість не так декоративну, як їстивну. Справді, панове лікарі страшать нас, що в ковбасі багато холестеролю, та чим більше так нас тривожать, тим кращий бізнес роблять нам і м'ясарні на долині міста. Якби, скажімо, книгарні так торгували, як м'ясарні, то ми, українці, були б, мабуть найкультурніша нація світу!

Ще за козацьких часів ковбаса перейшла до української вертепної драми і поезії та й далі займає в ній почесне місце. Наприклад, я не зустрічав у нашій модерній літературі поезій про писанку, але вірші на честь ковбас фірми Куровицького і Бачинського довгі роки друкувалися на сторінках «Свободи». Потім обидва партнери розійшлися, як по морі кораблі, і з того часу невідомий автор цих поезій замовк — мабуть, «зламав перо», і «Координати» екзильної поезії так і не вспіли віднотувати, чи він був членом «Слова» чи АДУК.

Наша ковбаса робить добре ім'я українській справі і, може, навіть краще це робить, як політика. Для прикладу, під час наших маніфестацій та протестаційних акцій ми самі мусимо таскати транспаранти з різними гаслами, а паперові торби з надрукованою на них реклямою українських м'ясарень — носять чужинці. Ці торби мандрують по цілій Америці — літаками, поїздами, автобусами, від Фльориди до Каліфорнії, а час від часу попадають навіть до . . .Ізраїлю.

Розповідали мені таку історію. Кілька років тому один наш краян несподівано відпитав у Тель-Авіві свого рідного брата, якого мав за пропащого — знищеного нацистами. З радости викликав його зараз на телефонічну розмову і сказав: „Брате, я вже замовив літака на той і той день, ту і ту годину, чекай на мене на летовищі, я приїду тебе відвідати!"

— Ну, — скрикнув брат на другому кінці світу, — як же я тебе пізнаю? . . Ми ж не бачились стільки років часу! Ти напевно дуже змінився?

— Не журися! — заспокоїв його наш краян, — ти мене легко пізнаєш: я буду тримати в руках паперову торбу з реклямою фірми нашого земляка . . ., що має в Ню Йорку м'ясарню.

— Того з Городенки?!

— Того з Городенки!

— Ну! — сказав брат, — я його пам'ятаю! Але ж він робив колись добрі ковбаси! Чи далі такі робить? . .

І так, міжнародна телефонічна розмова Ню Йорк — Тель-Авів між братами, які не бачилися тридцять років, відбулася на тему однієї української ковбасні.

Ікер, «Лис Микита»

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (50)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

«Колись товариші, а тепер вороги. Доноси на нього писали. Лжеклеветники».

«Гетьман хорий, подагричні болі».

«До гетьмана все хороба приходить, як йому її треба».

— — — — — — — — —

Недобрі, що гетьмана не бачать. Нарікають на нього, а дивитися люблять. Гарний такий.

«Тож то був козак!»

«Кращого на всій Україні не знайти».

«І старість не береться його».

«Є таке яблуко, що до нового червоним і здоровим простоїть, а є, що восени порепається і зігниє».

«Тихо! Маніфест читають!»

Зернов прочитав маніфест царський по-московськи, старший гетьманський канцелярист переклав його на нашу мову.

Сурмачі затрубіли, рота, що стояла на полі, випалила з мушкетів.

«Ведуть!»

«Кочубей спотикається. Який же він слабий!»

Кочубей на східці ступив.

Глянув на колоду і на ката з сокирою і очі рукою закрив.

«Потихеньку та полегеньку» — потішав його Іскра.

Увійшли.

Зернов руку вгору підняв . . .

Заметушилася товпа.

Кожний навшпиньки вставав, щоб бачити краще. Напирали на пліт і на салдатів, що стояли як мур.

«Тягнуть . . . шапку з голови здіймають . . . кладуть, — Боже!»

— — — — — — — — —

«Не убий!» — чути нараз голос від поля, тонкий, високий, як свист.

Божий чоловік біг на майдан.

Сиве волося розкуйовдане, піна з рота тече. «Не убий!»

Білий голуб летить над його головою, високо-високо.

«Потоптал народи во гніві своїм, попрал їх у ярости своїй і кров їх паде на ризи його, заплямував все одіяння своє, — не убий!»

Салдати з третьої роти, що стояли в полі, пустилися за ним.

«Не доторкайтеся мене, слуги антихристові, гнівом Господнім поражу вас!»

Насилу народ втягнув Божого чоловіка в товпу.

Він ще звідтам кричав: «Не убий!»

Але стук сокири заглушив цей крик. Раз і другий. Глухий стук. За кожним разом стон і зойк, короткий пронизливий, гидкий . . .

Тихо . . .

Томляча тишина . . .

А по ній шум.

Шумить і гуде товпа.

Дивуються, розказують собі, перечаться.

* * *

З борщагівської дзвінниці дзвони гудуть, — на Службу Божу.

Салдати разганяють товпу. «Чого стоїш? Не бачив трупів? Пашол вон!»

Прикладами фузій штовхають людей.

Діти плачуть, жінки заспокоюють їх, а самим сльози течуть.

«Е-ей!»

— — — — — — — — —

Розходяться.

* * *

На червоних дошках два трупи лежать. Голови біля них.

Навіть червоною китайкою не покрили.

Лежать на позорище вселюдне.

В борщагівській церкві Службу Божу правлять.

Церква світла й кадила повна.

Під церквою Божий чоловік.

Ледве стоїть.

«Тиранство лютоє!» — говорить до людей. «Вбивають і моляться Богу. Ділами Богу покланяйтеся, не співом і кадилом. Господа не обдурите, лицеміри!.. Не вбивайте!»

Його защитькують і відвідять.

Білий голуб на його голові.

* * *

Салдати кругом червоного помосту на варті стоять. Покійних стережуть, хоч їх ніхто звідтіля не вкраде. Такий приказ. Стоять і позіхають. Для них це не новина.

У Москві карають не так. Там є на що подивитися, ой є! . .

Чути дзвони. Службу Божу священики скінчили. Люди вертають в село.

Дехто все ще кругом помосту ходить, хоч знає, що нічого нового не побачить. Хіба ті домовини дві, великі, дубові, що привезли їх на возі, запряженім у чотири чорні коні.

За домовинами священик прийшов, той старий, що сповідав Кочубея і Іскру.

Проказав молитву за усопших, поблагословив, покропив і покійників у домовини вложили.

Зносять по східцях, східці тріщать.

«Куди їх повезете?» — питають візників.

«У Київ».

«Аж у Київ! А там?»

«У Лаврі Печерській поховають, біля трапезної церкви».

«Хоч голови їм зрубали?»

«Вони й без голов важніші, ніж ви зі своїми головами дурними».

«На Боже не щадили грошей».

«Ченцям і черницям щедрою рукою давали».

«Кочубей п'ять церков власним коштом поклав».

«Ще й у Батурині муровану церкву покласти обіцяв».

«Обіцяв, та Бог не дозволив».

«Не все Бог дає, чого чоловік хоче».

«Ой не все. Де ж коли покійні такого кінця сподівались!»

«Навіть не снилося їм».

* * *

Чорна четвірня з місця рушає.

Віз котиться київським шляхом.

«Потихеньку та полегеньку . . .»

* * *

14 липня гетьман весь день з відпочивальні своєї не виходив.

Хірург доглядав його.

Нікого не впускали.

«Гетьман нездужає», — по таборі пішло.

Під вечір гетьман Орлика до себе прикликав. Сидів у постелі, біля нього Євангеліє лежало.

«І так, Пилипе, — Кочубея й Іскри вже між живими нема», — промовив сумно.

«Хай з Богом спочивають», — відповів Орлик.

«Про жінок і дітей їхніх треба нам подбати. Не хочу, щоб їм сталася кривда. Хай спокійно й мирно живуть у домівках своїх, хизуючися маєтностями своїми. Одної копійки не хочу зі спадку до них. Все хай дістануть родини. Сідай і напиши до Головкіна письмо. Кажи, що важко недужий Іван Степанович вставляється за жінками й дітьми покійного Кочубея й Іскри. Зворушливо пиши».

Орлик сів при столі, гетьман Євангеліє читав.

«Готовий?» — спитав свого генерального писаря, побачивши, що він відложив перо.

Орлик написане подав.

«Гаразд. Гарно ти компонуєш, Пилипе, і швидко. Можна переписати на чисто. А тепер у мене, ще друге діло. Що нам робити з отсим приказом царським, щоб я командування над усією його кінницею перейняв? Як гадаєш, Пилипе?»

«Нема тут що, ваша милосте, багато й гадати. Після того, що постановлено між нами, вашій милості до царя ніяк не можна йти».

«І я теж так собі гадаю. Напиши і друге лисьмо, цареві, що я ніяк до нього прибути тепер не можу. Цар кличе до себе, а Бог до себе, коли б не цей другий приказ, то певно за першим пішов би. Гарно все по пунктам скомпонуй, ти їх стиль знаєш».

Орлик і друге письмо написав і гетьманові до ліжка приніс.

«Опісля прочитаю. Дуже втомився я, не лиш тілом, але і душею. Поклич мені архиєрея, — болгарина . . . Кажи, хай зараз іде.

* * *

Гетьман довго з розстригою сам-на-сам балакав. Тої ж ночі розстрига з табору зник. Пропав, як камінь у воду.

Ранком гетьман розіслав людей, щоб шукали його.

Не знайшли.

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ

З ФАБРИКИ ДО ВАС

ВЕЛИКІ ЗАОЩАДЖЕННЯ НА НОВИХ ВІКНАХ

СТАРЕ

НОВЕ

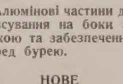

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею.

СТАРЕ

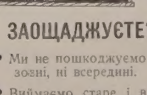

НОВЕ

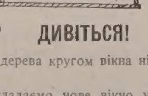

ЗАОЩАДЖУЄТЕ? ДИВІТЬСЯ!

- Ми не пошкоджуємо дерева кругом вікна ні зовні, ні всередині.
- Виймаємо старе і вкладаємо нове вікно у ваші теперішні рямки.

SUPREME WINDOWS LTD.

429-0833 9654 - 106A Ave.

Evening: 476-4594, 482-2511

НЕДІЛЯ СВЯТИХ ОТЦІВ

30 травня

ДІЯННЯ АПОСТОЛІВ: зач. 44

У ті дні Павло постановив минути Єфес, щоб не загаїтися в Азії. Бо спішився, коли б було йому можливо день П'ятдесятниці обходити в Єрусалимі. З Мілету ж післав у Єфес і прикликав пресвітер і в церкви.

А коли до нього прибули, сказав їм:

Ви знаєте від першого дня, коли я увійшов в Азію, як я через цілий час, з вами пробував служачи Господеві, з усякою покорою і слізьми і спокусами, котрі приходили на мене з жидівських засідок; як я не ухилявся від нічого корисного, щоб вам не проповідати і не навчати вас прилюдно і по домах, засвідчаючи жидам і грекам покаяння перед Богом і віру в Господа нашого Ісуса Христа.

А тепер це я зв'язаний Духом, іду до Єрусалиму, не знаючи, що в нім приключиться мені; тільки що Дух Святий свідчить мені по всіх містах, кажучи, що кайдани і горе ждуть мене. Та я не уважаю моєї душі дорожчою від себе, щоб тільки скінчити свою дорогу з радістю і службу, котру прийняв від Господа Ісуса, щоб засвідчити Євангеліє ласки Божої. І тепер це я знаю, що більш не будете бачити мого лиця ви всі, між котрими я ходив, проголошуючи царство.

Для того свідчуся вам нинішнього дня, що я чистий від крови усіх. Бо я не відтягався, щоб вам не об'являти всяку раду Божу.

Пильнуйте себе і всього стада, в котрім вас Дух Святий настановив єпископами, щоб пасти церкву Божу, що її придбав власною кров'ю. Бо я знаю, що після мого відходу увійдуть між вас хижі вовки, не щадячи стада. І з вас самих повстануть мужі, говорячи розпусне, щоб відвести учеників за собою. Для того сторожіть, пам'ятаючи, що я через три роки, вночі і вдень, не перестав із слізьми напоминати кожного поодиноко.

А тепер поручаю вас Богу і слову його ласки, котрий у силі будувати і дати наслідство між всіма освяченими. Срібла і золота або одежі від нікого я не жадав. Самі знаєте, що моїм потребам і тих, що зі мною, служили ці руки. Я все показав вам, що так працюючи, треба підіймати на слово Господа Ісуса, що він казав: Щастям є радше давати, як приймати.

А коли це сказав, приклонив свої коліна і молився з ними всіма.

СВ. ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ІВАНА: зач. 56

У той час, звівши Ісус свої очі на небо, сказав:

«Отче, прийшла година, прослав свого Сина, щоб Син твій тебе прославив. Як ти дав йому власть над усяким тілом, щоб усьому, що ти дав йому, дав їм життя вічне. Це ж є життя вічне, щоб пізнали тебе єдиного правдивого Бога, і того, що ти післав Ісуса Христа.

Я прославив тебе на землі, діло довершив, що казав єси мені зробити. А тепер прослав мене ти, Отче, у тебе самого, славою котру я мав у тебе, поки повстав світ.

Я об'явив твоє ім'я людям, що ти їх дав мені із світу; твої були, і мені їх дав єси: і слово твоє заховали. Тепер пізнали, що все, що ти мені дав, є від тебе. Бо слова, що ти їх мені дав, я їм дав, і вони прийняли і пізнали справді, що я від тебе вийшов, і увірили, що ти мене післав.

Я про них молю, не про світ молю, а про тих, що ти дав мені, бо вони твої. І все моє є твоє, а твоє моє, і я прославився в них.

І я вже не в світі, а вони є в світі, і я до тебе йду. Отче святий, заховай їх в ім'я твоє, котрих дав єси мені, щоб були одно, як і ми.

Коли я був з ними, я заховував їх в ім'я твоє; тих, що дав єси мені, я заховав, і ніхто з них не погиб, тільки син погибелі, щоб сповнилося Писання.

А тепер до тебе йду, і це говорю в світі, щоб мали мою радість сповнену в собі».

РАДІОПЕРЕДАЧІ З ЕДМОНТОНУ

З едмонтонської французької радіостанції Се-Аш-Еф-А щопонеділка і щовівтірка пересилаються півгодичні українські релігійні програми:

24. травня: «Свято героїв» (о. Р. Кравець ЧСВВ);

31 травня: візантійський хор голляндців;

7 червня: рідна школа катедральної парафії.

Понеділкові радіопрограми о 9-ій годині вечора веде Централя українців-католиків Едмонтонської єпархії; вівтіркові програми о 8:30 вечора — оо. василіяни.

НАША ЛІТУРГІЯ

ВОЗНЕСЕННЯ ГОСПОДА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА

о. Ярослав ФЕДУНИК

У сороковий день після Пасхи, у четвер, Церква Христова святкує пам'ятку вознесення Божественного Спасителя на небо, себто поворот до Бога-Осця. З цим днем кінчається, властиво, перебування Ісуса Христа — Богочоловіка на землі, а починається Його прославлене життя, себто «сидіння по правиці Бога Отця». Земна доба Богочоловіка закінчилася славним вознесенням.

З вознесенням входимо історично в десятиденну добу ожидання апостолів на обіцяного «Утішителя, Духа Правди», якого Христос мав прислати як печать довершеного діла відкуплення людського роду та перехід у Новий Завіт, добу нового відношення людини до Бога і Бога до людей.

Факт вознесення Ісуса Христа з Оливної гори у Витанії описаний у Євангелії Марка 16, 16-20 та Луки 24, 50-53 і Діяннях 1, 4-12.

Того дня Ісус Христос востаннє явився в тілі своїм апостолам та, давши їм ще деякі загальні вказівки на майбутнє, звелів, щоб вони не віддалялися з Єрусалиму, поки не прийде до них Святий Дух. В дорозі на Оливну гору, говорив ще про свою Церкву на землі і дав наказ йти у світ та проповідувати всім людям Його благовість. «І сказав до них: Ідіть по всьому світу й проповідуйте Євангелію всій тварі. Хто увірує і буде охрещений, — спасенний буде, а хто не увірує, буде осуджений» (Мр. 16, 15-16).

На думку деяких церковних письменників, вознесення відбулося з Оливної гори просто тому, що вона була улюбленим місцем молитов Ісуса Христа, себто Його інтимних розмов з Богом-Отцем, та рівночасно місцем, де почалися Його муки.

Сама установа празника Вознесення сягає глибокої християнської давнини, аж апостольських часів. Вже Апостольські постанови доручають святкувати його в сороковий день після Пасхи. Св. Іван Золотоустий (IV ст.) уважав, що це свято є апостольського походження, нарівні з Великоднем та П'ятидесятницею, а св. Августин зве празником дуже давнім та загальноприйнятим у Христовій Церкві.

Як празник господський, Вознесення має свою окрему службу. На Літургії в антифонах, складених із старозавітних текстів, оспівується славу Божественного Спасителя, що підноситься на небо, до Бога-Отця, щоб потім вдруге вернутися на землю, як Цар слави, Суддя світу. У тропарі цього свята висказана радість з приводу обітниці Святого Духа. Замість «Достойно», є ірмос 9-ої пісні канону з величанням: «Величай, душе моя, Господа, що з плоттю у славі вознісся на небеса». «Тебе, вищу ума і слова, Матір Божу, що в часі Безлітнього несказанно родила, вірні однодумно величаємо». Так співаємо аж до віддання празника в п'ятницю другого тижня.

На початку всіх богослужб пропускаємо «Царю небесний». Так робимо аж до неділі Зшестя Святого Духа. Таким способом Церква пригадує вірним на очікування апостолів на прихід Святого Духа, що й ми повинні наслідувати та духово приготовляти себе до одержання окремих ласк від Святого Духа в день Його празника. Замість «Ми виділи світло» та «Нехай сповняться», аж до віддання празника співаємо «Вознеслися на небеса, Боже, і по всій землі слава Твоя».

У всіх своїх молитвах цього празника Церква прославляє Божественного Спасителя, що разом з тілом урочисто вознісся на небо, щоб і нашу людську природу поставити на троні Божества. Ісус Христос у своєму вознесенні показав нам, що й ми за Його взором маємо дійти разом з тілом до прослави у небі.

Вечірня велика без «Блажен муж», з Литією; читань — три. На Утрені: св. 3-тє воскресне; на Літургії: Діян. зач. 1; Єв. св. Луки зач. 114.

Попразденство Вознесення триває вісім днів, аж до п'ятниці наступного тижня, коли є віддання. Тоді береться вся служба празника, тільки Апостол і Євангелія дня.

Тропар, гл. 4: «Вознісся Ти во славі, Христе Боже наш, радість сотворивши ученикам обітуванням Святого Духа, утвердивши їх благословенням, бо Ти єси Син Божий, ізбавитель світу».

Кондак гл. 6: «Сповнивши промисел щодо нас і те, що на землі, з'єднавши з небесним, вознісся Ти во славі, Христе Боже наш, ніяк не відлучаючись, але невідступно перебуваючи, Ти кличеш до тих, що люблять Тебе: Я з вами, і ніхто проти вас».

Неділя св. Отців І Нікейського собору

Українська церква, як інші східні Церкви, згадує в цю неділю Отців 1-го Нікейського собору, 318 числом. Вони своїми рішеннями оборонили Божество Ісуса Христа, яке заперечував Арій та інші єретики того часу. Як воскресення Христа, а потім Його славне вознесення на небо було доказом божественности Спасителя з боку самого Господа Ісуса, так рішення Отців Першого Нікейського собору, що обгрунтували й змінили основну догму християнства, були проявом віри з боку самих людей.

Розглядаючи таїнство Пресвятої Тройці, а в ній спеціяльне місце Богочоловіка Ісуса Христа, Арій дійшов до фальшивого висновку, що його сформулював у таких словах: «Був час, коли Його не було — ін поті, оті ук ін». Цим коротким реченням він обдер Божественного Спасителя з Його Божественности та звів до ряду сотворіння, хоч — як казав — «найдосконалішого».

Аріянська єресь наробила дуже багато лиха в Христовій Церкві та завдала більше шкоди, як недавні важкі переслідування: вона поділила християн духово на два противні собі табори. Щоб зарадити лиху, скликано до Нікеї від 20 травня до 25 липня 325 року собор 318 єпископів.

Західну церкву в імені папи Сильвестра І репрезентували єпископ Госій з Кордоби в Еспанії та два священики: Віктор і Вінкентій.

Отці цього Собору ясно визначили Божество Ісуса Христа у формі, що її включено до «Вірую», яке ми досьогодні проказуємо в церкві і яке має назву Нікейсько-царгородського символу віри: «І в єдиного Господа Ісуса Христа, Сина Божого, єдинородного, від Отця родженого перед всіма віками. Світло від світла, Бога істинного від Бога істинного, родженого, несотвореного, єдиносущного (гомоусіос) з Отцем, що через Нього сталося».

На 1-му Вселенському соборі також прийнято до церковного теологічного й літургійного ужитку слово «православні» (ортодоксі - правовірні) у противагу єретикам, аріянам та іншим, яких названо «інаковіруючі» (етеродоксі). Назва «ортодокс» увійшла в ужиток Церкви. Маємо її по сьогоднішній день не тільки у всіх обрядах східних Церков, а теж у Церкві Заходу. Є вона і в римо-католицькій Літургії (молитва перед «Санктус»).

Стара християнська традиція пов'язує із Нікейським собором активну оборону Божества Спасителя молодим дияконом св. Миколаєм, що знайшло свій вислів у Акафісті на його честь в ікосі 2-ому: «Разум неуразумінний вразумляя о святій Тройці, бил єси в Нікеї святими отци поборник ісповіданія православнія віри: равна бо Отцу Сина ісповідал єси, соприсносущна і сопрестольна, Арія же безумнаго обличил єси... Радуйся, великий благочестія столпе... Радуйся, твердоє православія укріпленіє, радуйся, честноє пресвятия Тройци носило і похваленіє. Радуйся, Отцу равночестна Сина проповідавий: радуйся, Арія возбісившагося от собора святих отец отгнавий. Радуйся, яко тобою віра утверждається. Радуйся, яко тобою єресь низлагається».

А в ікосі 9-ому: «Вітія суємудренния нечестивих видим тобою посрамленния, богомудре отче Ніколає. Арія богохульника, разділяюща Божество, і Савелія, смішающа святую Тройцу препріл; нас же в православії укріпил єси».

Вся служба неділі свв. Отців — як у середині Господського свята. Велика вечірня з Блажен муж, у попразденя Вознесения; читань три. Литії немає. На Утрені: 3-тя Євангелія воскресна. На Літургії: Ап. зач. 20; Єв. Ів. зач. 56.

Тропар, гл. 8: «Препрославлений Ти, Христе Боже наш, як світила на землі Отців наших оснував Ти і ними до істинної віри всіх нас направив Ти, багатомилосердний, слава Тобі».

«Кондак гл. 8: «Апостолів проповідування і Отців догмати єдину віру утвердили Церкві, яка і, ризу істини з богословія вишнього носячи, правоправить і славить благочестя велике таїнство».

У наступну п'ятницю припадає віддання празника Вознесення, а зараз у суботу є поминання всіх померлих християн. Це поминальна субота. Служба за усопших, як у М'ясопусну суботу. На Літургії, замість буденних беруться «зображальні» антифони.

Наш Великдень у телевізії

Чікаґський телевізійний канал 26 подав одногодинну програму «Український Великдень», підготовану місцевою парафією св. Володимира й Ольги.

Богослуження: травень - червень

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
23. — Гренд Прері 10; Гайнс Крік 3 попол.
27. — Норт Стар 10
30. — Кейтуан 10

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
23. — Айрон Ривер, спільне свячене — Парастаси на гробах
27. Вознесення — Малой (храм)
30. — Єншав 10:30 рано

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
23. — Смокі Лейк (гроби).
27. Вознесення — Радвей.
30. — Елдорена 10:30 рано, опісля гроби.
6. червня — Восєтна храм 10 р.
13. — Радвей 10 р.
20. — Смокі Лейк.
27. — Смокі Лейк.

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
23. — Карвел (храм) год. 9:30; по відправі парастаси на гробах.
30. Зісл. Св. Духа — Менлі 10:00

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
23. — Делф 10:30 Сл. Божа і парастаси.
23. — Восток св. Михаїла 1 год. Сл. Божа і парастаси.

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
23. Голден — год. 10:30, спільне свячене, Парастаси.
27. Вознесення — Голден — фарми — год. 10:30.
30. Сшестя Св. Духа — Голден — год. 10:30 празник.

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
23. Атабаска — 10; Бойл 12:30.
24. Вознесення — Фрейнс 10:00.
30. Росінгтон — 10:00.
6. червня Св. Духа — Бойл празник 10 р.
7. Прес. Трійці — Просперіті празник 10 р.
13. — Атабаска 9; Фрейнс 11:30
20. — Річмонд Парк 9; Ньюлайн Крік 11:30
27. — Атабаска— 9; Бойл 11:30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
23. Ту Гилс, — год. 9; Новий Київ, — год. 10:30 (Празник)
27. Плейн Лейк, — год. 10:30
30. Ту Гилс, — год. 10 (Парастаси на гробах).

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
23. — Моркемб 10:30; Парастаси Красна Гора
30. — Ллойдмінстер 10:30; празник
31. — Мирнам 10.

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
23. — Равнд Гіл 10, поминки на гробах
30. — Кемровз 9 (Св. Причастя) Равнд Гіл 11

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
23. Редвотер — г. 10:00
30. Зел. свята — Редвотер — р. 10:00
31. Зісл. Св. Духа — Вог — г. 10:30.
6. червня — Редвотер 10 р.
13. — Редвотер 9 р.; Федора 10:30
20. — Редвотер 9 р.; Вог 10:30 р.
24. Різдво св. Ів. Хрест. — Редвотер 9 р.
27. — Редвотер 10 р.
29. св. Петра і Павла — Вог 10:30

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
16. — Стрий, по Сл. Бож. парафіяльний обід, потім Парастаси
23. — Давинг, по Сл. Бож. Парастаси
27. Вознесення — Сокаль

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
16. Менвіл — 10 рано
23. Інісфрі 11 ренч 10:30 (Парастаси);
Інісфрі 10 ренч 10 рано (Парастаси)
27. Менвіл — 10 рано
30. Інісфрі — місто 10 рано.
6. червня — Левой 10 р.
7. — Інісфрі 10 ренч 10 р.
13. — Ренфурлі 10 р.; Інісфрі місто 7:30 веч.
20. — Менвіл 10 р.
27. — Інісфрі 11 ренч 10 р.

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
16. — Дервент 10:30 День матері (концерт о 7:30 веч.).
23. — Дервент 8:30; Верміліон 10:30 (на цвинтарі по відправі)
27. Вознесення — Дервент 10:00 (празник) На цвинтарі по відправі.
30. — Дервент 8:30; Нортерн Велі 10:30 (на цвинтарі по відправі).

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
822 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
23. — Медовлейк
27. Вознесення ГНІХ — Витків - празник
30. — Норт Бетлефорд; Радісон год 2:30 попол.
У місяці травні, кожного понеділка, середи і п'ятниці, Молебень до Преч. Діви, в Норт Батлефорд о год. 7:30.

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
23. — Бруно 9; Дана 11; Кадворт 4 попол.
27. Вознесіння Господнє — Кадворт 9; Карпентер Гори 10:30 храм.
30. — Кадворт 9; Твей 11; Гамболдт 4 попол.
Травневі молебні о год. 8:00 вечора: середа і субота — Кадворт; четвер — Гамболдт; п'ятниця — Бруно.

о. А. Хоружий
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
23. — Алвена-місто 10 рано
Боднарі 11:30 рано на гробах
27. — Ланівці (храм)
30. — Алвена-фарми
6. червня — Ланівці
7. — Алвена-фарми
13. — Алвена-місто
20. — Алвена-фарми

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
23. — Вакав — 9; Прудгом 11:00
27. Вознесення ГНІХ — Сокаль 10:00.
30. — Вакав 10-а.
2. червня — початок місії у Вакав 7:30 веч. (науки рано і ввечері).
6. — Вакав хр. празник з арх. Сл. Божою.
7. Пресв. Трійці — Сокаль хр. празник 10 рано; (гроби)
13. — Вакав 10; Ст. Джуліен 11:30 (гроби)
20. — Вакав 9; Прудгом 11; і гроби.
27. — Вакав 9; Борщів 11; і гроби.

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.
23. — Вікторія 10 рано
30. — Вікторія 10 рано

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

23 травня. Неділя сліпородженого, голос 5

27 травня (четвер). Вознесення ГНІХ

30 травня. Неділя Святих Отців, голос 6

7 червня: Понеділок Святого Духа.

13 червня. Неділя Всіх святих. Голос 8.

20 червня. Друга неділя після Зшестя. Голос 1.

27 червня. Третя неділя. Голос 3.

Необов'язкові свята: св. Івана Богослова (21 травня); 7 червня: Понеділок Святого Духа; 17 червня: Пресвятої Євхаристії; 25 червня: свято Христа-Чоловіколюбця.

Григоріянський календар:

20 травня. Вознесення ГНІХ.

23 травня. Неділя св. Отців. Голос 6.

30 травня. Зшестя Святого Духа.

6 червня. Неділя Всіх Святих. Голос 8.

13 червня. Друга неділя після Зшестя. Голос 1.

20 червня. Третя неділя. Голос 2.

27 червня. Четверта неділя. Голос 3.

Необов'язкові свята: Понеділок Святого Духа (31 травня), 10 червня: Пресвятої Євхаристії; 18 червня: свято Христа-Чоловіколюбця; 24 червня: св. Івана; 29 червня: св. Петра й Павла.

Найдогідніші перелети в Україну - то наша канадська лінія "СІ-ПІ-ЕР"

Чи вибираєтеся в відвідини до рідних в Україну, чи хочете їх спровадити на відвідини до Канади - все найкраще поладнає вам "СІ-ПІ-ЕР"

«СІ-ПІ-ЕР» може для вас полагодити висилку гарного дарунку вашим батькам чи рідним у формі заплаченого квитка подорожі. Ці квитки, як теж і квитки для вас самих, можна сплачувати догідними ратами. Наші літаки літають майже до всіх країн світу і ми скрізь маємо наших представників, що радо послужать вам допомогою та радою в часі подорожі.

Зверніться до вашого агента подорожів або найближчого бюра «Сі-Пі-Ер».

Подорож літаками «Сі-Пі-Ер» – то справа на ввесь світ.

CP Air

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й єдинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з граніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, граніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова доства. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

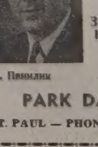

★ найнижча ціна найкраща обслуга

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

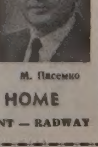

М. Панилик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3962 — ELK POINT — RADWAY

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ♦ Виходить щочетверга в Едмонтоні ♦ Видає Спілка «Українські вісті» ♦ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00: зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ♦ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ♦ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Телефон 422-5708 Telephone

Second class mail registration number 1035.

ЩОБ У ПЕРЕПИСІ НЕ БУЛО ПОМИЛОК

Прочитайте, будь ласка, звернення головної управи БУК, вміщене в цьому числі «УВ». Справа великої для нас ваги. 1 червня відбувається перепис населення Канади, і нам, українцям Канади, треба подбати, щоб у статистичних даних про нас не було помилок, щоб принаймні було їх якнайменше.

Хай усі люди українського роду подадуть національне походження своїх предків. Також свою рідну мову. Адже на те робиться перепис населення, щоб мати повну, правдиву картину країни.

Статистика попереднього перепису населення Канади виявила зменшення кількости українців-католиків. Не заперечуючи факту переходу багатьох наших вірних до римо-католицьких парафій чи інших віровизнань, дехто все ж сумнівався в правдивості офіційної статистики. Справді, з назвою «католик» і «українець-католик» де в кого може виходити плутанина. Англійська назва "Roman Catholic" може означати не тільки католика латинського обряду, а й католика будь-котрого обряду. З уваги на те, що оттавські статистики мають окрему рубрику для «українців-католиків», людина, що подає себе як католика, автоматично потрапляє до групи «римо-католиків».

Назва "Ukrainian Catholic" зовсім не означає, що дана людина — української національности. Між членами українських католицьких громад є теж люди неукраїнського роду. Назва «українець-католик» в офіційній статистиці стосується церковної приналежности, а не національности. «Українець-католик» — це католик українського обряду. Членами Української Католицької Церкви є також неукраїнці. Українська помісна Церква не складається з самих українців, так само як Англіканська Церква не складається з самих англійців.

Люди, які не є українцями, але є членами Церкви українського обряду, повинні, згідно з правдою, бути записані як «українці-католики». Інакше — їх запишуть як «римо-католиків». Таке вже було, і треба вистерігатись, щоб ця помилка не повторилась.

—o—

НІ, ХЛОПЦІ, ЦЕ НЕ ДЕМОНСТРАЦІЯ

Українські студенти перервали недільну проповідь у римо-католицьких катедральних церквах Ню Йорку й Філядельфії, захопили мікрофон і прочитали коротку заяву, в якій обвинувачують ватиканську конгрегацію Східних Церков «у кривдженні Української Церкви». У Ню Йорку заяву не дочитали, бо їм мікрофон вирвали з рук. У Філядельфії священик, щоб не робити замішання в церкві, залишив гурт українських студентів у спокою. Потім прийшла поліція.

За повідомленням нюйоркського пресового агенства РНС, українські студенти вибрали катедральну церкву св. Патрика в Ню Йорку і катедральну церкву св. Петра й Павла в Філядельфії тому, що кардинал Теренс Кук і кардинал Джон Крол є членами конгрегації Східних Церков. Українські демонстранти домагалися, що обидва американські кардинали зробили «заяву в оборону самоуправи Української Католицької Церкви».

Сам факт, що два американські кардинали є членами конгрегації Східних Церков, не є достатнім мотивом обвинувачувати їх за всі рішення тієї конгрегації. Членами конгрегації Східних Церков є і східні патріярхи, а також наш верховний архиєпископ. Справи конгрегації ведуть передусім високі службовці, призначені папою. Можна просити, можна й домагатись заяви від двох американських кардиналів, але для цього не треба робити демонстрацію в церкві в час недільного богослуження.

Демонстранти потім хотіли говорити особисто з кардиналом Куком. Не говорили. І хіба ж дивно?

Донедавна американська преса, навіть поліція, була приємно вражена тим, що українські протестні маніфестації відбуваються у великому порядку. Тепер поліція викидає наших студентів з двох великих церков. Можна радіти тим, що наша молодь, головно університетські студенти, уважно слідкують за церковними подіями, що раді б допомогти. Можна мати вирозуміння для буйности молодого віку. Однак треба застерегти проти таких учників, які тепер сталися. Перервати богослужбу — це не демонстрація, а бешкет, та ще й у церкві. Проти таких протестів треба протестувати.

—o—

Чиї ми діти, внуки і правнуки?

1 ЧЕРВНЯ — ПЕРЕПИС НАСЕЛЕННЯ КАНАДИ

Українці Канади повинні належно виконати свій обов'язок у час перепису населення, подаючи, «чиї ми діти, внуки і правнуки», пригадує головна управа Братства українців-католиків (БУК), яка з цього приводу опублікувала звернення.

11-ИЙ ПЕРЕПИС. «1-го червня 1971 року починається черговий, 11-ий загальний перепис населення в Канаді, який буде і ювілейним, бо припадає у сотý річницю першого канадського перепису, що відбувся був 1871 року. До праці при тому ділі заанґажовано понад 50 тисяч платних людей, а крім них, допомагатимуть у тій чи іншій формі мільйони індивідуальних канадців».

«Перепис у державі — це дзеркало для її громадян, які у статистичних даних бачать себе в різних аспектах національного, політичного, економічного, релігійного і взагалі суспільно-громадського життя. Перепис — це теж вказівний пульс у житті державного народу, який виявляє його органічну живучість, многогранний розвиток-проґрес або навіть загрозливе декадентство в деяких його життєвих процесах».

«Тому не диво, що держава вкладає великі зусилля, непомірну працю тисяч людей, а при цьому і високі суми грошей, щоб перепис був якнайбільш успішним. Такі саме заходи робить виявив у ці дні канадська держава чи, точніше, її уряд з призначеними на той перепис 35 міл. долярами. Коли перший перепис у Канаді в 1871 році виявив число її громадян 3.7 міл., то в 1971 році ті мільйони молодої канадської держави досягли вже числа 21.7 міл.».

«Багато нових питань буде в урядових формулярах, яких не було при 10-ому переписі у 1961 році. Між багатьма запитами будуть теж і про вживання мов у Канаді, а також про релігійну приналежність її громадян до по-

1 червня: перепис

(продовження з 2 кол.)

одиноких Церков чи віровизнань, бо й над ними буде поставлена певна ставка зацікавлених сил політичного життя, які пильно слідкують, щоб імпульс поодиноких етнічних, не англо-французьких, груп зменшався в процесі асиміляції, а не розвивався творчо в багатокультурній чи навіть багатомовній інтеґрації».

«Такі питання, як вживання чи знання поодиноких мов і віровизнанева приналежність будуть важливими, а краще сказати, преважливими, зокрема для канадців українського походження, байдуже, до котрої ґенерації вони вже себе не причисляли б. Однак і треба побоюватись можливости, що відсотки позитивних відповідей на ті два питання в користь українства можуть привести для нашої спільноти в Канаді певні розчарування, бо в силу різного роду обставин і антагонізмів за останні десятиліття, свідомість родового походження чи приналежности до своїх українських Церков, зокрема у ґенерацій, народжених у Канаді, трохи послабла в користь неукраїнських сил.

БІЛЬШЕ УВАГИ. «У найближчому переписі українська громада в Канаді виявить своє родове обличчя. Чи буде воно без сорому, з відблиском повної свідомости свого походження і гордости за нього, чи притьмарене негідним свідомої людини «айдонкерством», побачимо після 1-го червня ц. р.».

«Напередодні перепису не видно особливішого зацікавлення в нашого загалу, репрезентованого чи то нашими громадськими надбудовами, чи поодинокими суспільно-громадськими організаціями. Зокрема не видно зацікавлення на сторінках нашої преси. Хоч близькі дні до перепису, не завважилось звернень — хоч би і в мовах англійській чи французькій — зокрема до молодої ґенерації, яка достатньо не володіє українською мовою, тому й не читає українських часописів, в яких не було закликів і роз'яснень у зв'язку з переписом, хоч підготова до перепису почалась уже п'ять років тому, у 1966 році».

«Не звернули ще уваги на цю важливу подію церковні чинники, які повинні б були дотепер при різних нагодах про перепис заговорити і своїх вірних, зокрема молодше покоління освідомити в певних настановах. Не бажалось би, щоб — через нашу легкодушність і неспостерегливість — тисячі канадців українського походження і цим разом записали себе в рубрики чужих Церков чи віровизнань, не признаючися до свого родового походження чи мови своїх батьків, дідів чи прадідів».

«Хоч до перепису залишилось кілька днів і небагато успіху можна надіятись від цього звернення головної управи Братства українців-католиків Канади, все таки і цю останню нагоду бажаємо використати і в ім'я спільної нашої справи звернутись до всіх українців-католиків, а посередньо і до православних українців Канади, з гарячим закликом пильно приготуватись, не злегковажити цього перепису в 1971 році та гідно в ньому себе заявити: чиї ми діти, чиї внуки і правнуки, у повній свідомості, щоб злегковаження при переписі української мови і приналежности нашої до українських Церков не піднесли, через нашу легкодушність чи несвідомість, статистичних позицій неукраїнських Церков і неукраїнських мов, хоч би і не всі ми мовою українською досконало володіли чи реґулярно її вживали».

«Зокрема наш гарячий заклик до Всечеснішого Духовенства, яке має духовий зв'язок з великими тисячами вірних, щоб вони допомогли щиро нашій загальній справі і при кожній нагоді виявили себе гідними провідниками народу. Хто-як-хто, а наше патріотичне духовенство в першу чергу має забезпечений доступ до свідомости і до розуму своїх вірних без різниці, до котрої ґенерації вони належать».

«На організованому членстві БУК зокрема тяжить обов'язок гідно при тому переписі себе виявити і допомагти успішно цій справі».

Звернення головної управи БУК підписали голова М. Поронюк і секретар В. Дідюк.

З НОВИХ ВИДАНЬ

Країна незабута і незабутня

Ukraine: A Concise Encyclopedia. Edited by V. Kubijovyc. University of Tironto Press. Volyme II. 1394 pp. $60.00.

Багато було похвал у 1963 році, коли появився перший том англомовного видання «Енциклопедії українознавства». Рецензенти багатьох наукових журналів привітали цю книгу тепло, деякі — майже захоплено «як найкращий англомовний довідник про Україну». Можна сподіватися, що й другий, кінцевий том, що вийшов з друку цього місяця, знайде таку саму високу оцінку.

Агломовне видання в основному є перекладом загальної частини «Енциклопедії українознавства» з 1949 року. Воно призначене для тих, кому український текст не доступний. Проте і власникам українського видання варто звернути на нову англомовну публікацію. Багато чого змінилося з 1949 року. Англомовне видання подає доповнення, нову бібліографію тощо, а деякі розділи опрацьовано нанові.

Другий том енциклопедії має такі частини: право і державна організація, Церква, наука, освіта, бібліотеки, архіви та музеї, мистецтво, музика, театр, фільм, народне господарство, охорона здоров'я, військо, українська еміграція.

В огляді церковної історії є огляд богословської науки. Свого часу багато полемік викликала була інформація «Енциклопедії українознавства» про те, що єпископ Полікарп Сікорський, після окупації Волині совєтською армією 1939 року, нібито визнав зверхність московського патріярха. Зацікавлені цією справою знайдуть тепер (стор. 174) справлену, докладнішу інформацію.

Нове видання енциклопедії приділяє багато уваги господарському розвиткові, науці, а також русифікації України протягом минулих років.

Приємно вражають у цьому виданні нові світлини (здебільшого рідкісні), знаменитиі кольорові репродукції картин українських мистців; є також шість мап. До речі, на мапах подаються українські назви міст: Луцьке, Рівне, Івано-Франківське, Донецьке, а не Луцьк, Ровно, Івано-Франківськ, Донецьк, як зросійська пишуть в Україні. Однак, з другого боку, на сторінках цього видання знайдете Іванів разом із Джонами. Навіть у списку редакторів стоїть Джордж поряд з Юрієм.

Дуже корисним у цьому виданні є кінцевий показник (індекс), що допоможе читачеві легко знайти потрібну інформацію у цьому багатому довіднику, який і з наукового, і з технічного погляду є першорядним виданням.

У передмові Е. Сіммонс указує на потребу такої енциклопедії, як ця, науково об'єктивної, гарно виданої, інакшої від совєтських енциклопедій, де «незручні» для режиму факти перекручуються або промовчуються. Англомовна енциклопедія про Україну, твір великої кількости українських авторів, свідчить про їхню любов до далекої батьківщини, країни «незабутої і незабутньої». Справді, професор Володимир Кубійович, його численні співпрацівники, УН-Союз (допоміг грішми видати енциклопедію) безкористовно дали твір, яким уся українська спільнота може пишатися.

—o—

Принципова політика і пристосуванство

Андрій Білинський. Погляд на минуле й українські перспективи. Мюнхен, «Орлик», 1970, стор. 63.

Брошура д-ра А. Білинського є поширеною доповіддю, з якою він торік виступав у декількох містах ЗДА. Автор, колишній член ОУН і колишній совєтський в'язень, рішуче виступає проти т.зв. принципової політики, а обороняє розумне пристосуванство, себто реалістичну політику, яка, каже він, єдина може принести якийсь успіх.

Визвольну війну ми програли. Уряд УНР ще 1920 року вийшов з України. А ми жили і ще досі живемо в ілюзії, нібито «визвольна боротьба» чи «революція» в нас ведеться далі.

УВО та ОУН, на думку Білинського, зробили більше шкоди, ніж добра. У Галичині ми витрачали сили на неможливу для нас «революцію», а замало дбали про зовсім можливу «еволюцію» нашого культурного й господарського життя. Ми ж могли одержати університет . . .

Справді? До польського правопорядку українці не мали довір'я і не могли мати, бо польський уряд не зважав на свій правопорядок. Якби українці були сиділи тихо, то, може, не мали б пацифікації й Берези. А що мали б? Мали б того самого пана Грабського, тих самих поліцаїв, тих самих шкільних інспекторів.

На цю пору, — каже А. Білинський, який є професором права, — українські патріоти в СССР, виступаючи в оборону інтересів свого народу, не виходять поза межі совєтської законности. Ніхто з них не висуває домагання державної незалежности. Роблять так не про око, а тому що правильно оцінюють становище. Теж українська еміграція, керуючись політичним розумом, а не емоціями, повинна перестати висувати самостійницький постулят, каже А. Білинський (стор. 52). Нам на науку він наводить приклад західнонімецького уряду, що кінець-кінцем визнав факти поділу Німеччини і німецьких кордонів. «Розуміється, це визнання не означає безумовної капітуляції» (стор. 61). Виходить, що німці все таки якось уміють поєднати політичний мінімалізм з політичним максималізмом.

Українські емігранти, безнастанно висуваючи «самостійницький постулят», не зворушать цим ні Москву, ні західні держави. «Цей репрезентований еміграцією постулят абсолютно нікого не цікавить» (стор. 52), пише Білинський. Без емоцій, в ім'я реалізму треба поставити питання: чи змінений постулят викличе в світі більше зацікавлення?

Ще одне слово про «совєтську законність», на яку Білинський звертає особливу увагу, мовляв, українські патріоти борються в межах тієї законности. Так, вони цитують конституцію і закони, хвалять Леніна. А все ж їхні статті появляються тільки в захалявних виданнях, а автори сидять у в'язниці. Дивна законність, коли людей арештують за оборону законности!

У книжках комуніста Ів. Коляски нема ні слова проти комунізму чи проти СССР. Але ті книжки могли появитися в Торонті, не в Києві.

Навіть на «самостійницький постулят» є місце в «совєтській законності» (в польській „законності" не було місця!). Формально Совєтський Союз є добровільною спілкою республік. Як у Канаді громадянин, не боячись суду, може закликати створити незалежну державу Квебеку, так і в СССР... Ну, деяка різниця є. Совєтський закон не забороняє нікому говорити про самостійну Україну чи Литву, але совєтська „законність" рішуче забороняє.

Вказувати на ці «ножиці», протестувати проти них, інформувати про них — це і є головна справа нашої політики не в далекій майбутності, а тепер, політики конкретної, яку так палко рекомендує А. Білинський.

На терплячи політичної діяльности, в якій мало корисної роботи, д-р Білинський проповідує політичний реалізм. Але і в реалізмі треба бути реалістом. Легко зійти на доктринера.

Візьмім на увагу, наприклад, церковну справу. В Україні всіх повели до московського патріярха: і православних, і католиків. Чи й еміграція має піти за прикладом цієї «примусової добровільности?» Білинський, сподіваємося, скаже «ні», хоч на цю пору совєтські керівники з більшою увагою слідкують за нашими церковними справами, ніж за політичними виступами.

—o—

ВІРШІ

Ст. Семчук. Навколо світа. Лірика. Вінніпеґ 1971, стор. 80.

Микола Палій. Ет сетера. Кантати. Чікаґо, «Аркадія», стор. 68.

ЗА ПОРАДОЮ ДМИТРА ДОРОШЕНКА

Хто такий був гетьман Скоропадський?

д-р Михайло Шкільник. Україна в боротьбі за державність у 1917-18 роках. Спомини і роздуми. Торонто 1971, стор. 366. Ціна: 6.50 дол. (Biblos, 340 Bathurst H., Toronto 2-B, Ont.)

У Вінніпезі, після другої світової війни, зустрілися два давні знайомі: історик Дмитро Дорошенко, колишній міністер гетьмана Скоропадського, і д-р Михайло Шкільник, колишній Дорошенків співпрацівник у міністерстві закордонних справ. Почались розмови про давні дні в Києві. Дорошенко, визнаючи окремі помилки гетьмана, сказав, що він не тільки був прихильником Скоропадського, а й завжди буде гетьманцем-монархістом. Інакший у М. Шкільника погляд на Скоропадського. На його думку, Скоропадський будував не Україну, а нову Росію. Про це свідчать факти. Дорошенко, не погоджуючися з такою нищівною критикою, сказав, що він у своїх публікаціях (нариси історії, спогади тощо) подав усі важливі факти, які знав. А д-рові Шкільникові порадив: чому ж не сядете й не напишете? Ви також маєте право сказати свою думку.

Що ж каже М. Шкільник? Каже, що Скоропадський «надів на своє російське обличчя маску українця», «обманював і український нарід, і німецьку військову владу на Україні». Це був відданий оборонець російської імперії в новій формі. Щойно на еміґрації він «причалив до берегів народу своїх предків» (стор. 332-333).

Трохи дивною здасться ця метаморфоза. Скоропадський, маючи владу в Києві, вдає українця і підступно працює для російської імперії; зате в Німеччині стає справжнім українцем. Це нова загадка, більша за попередню.

Рік 1918

М. Шкільник, безперечно, знає події 1918 року. Адже бачив їх на власні очі, брав у них участь. Проте його книжка є тільки суб'єктивною спробою оцінки історії. Зрештою, автор виразно каже, що пише «спомини і роздуми». Чесно визнає, що книжку пише «без основних документів і джерел» (стор. 10). Дуже можливо, що багато хто з українців, може, й більшість освічених українців дивилася на гетьмана саме так, як д-р Шкільник. Досить можливо, що їхнє ставлення якоюсь мірою було також історичним чинником. Однак у наш час об'єктивна оцінка неможлива без об'єктивного вивчення всіх фактів. А цього в нас ще не зроблено.

Скоропадський боявся соціялістів, найбільше — українських. Його режим вів реакційну соціяльну політику. Реакційною почасти була й національна політика. Проте саме за гетьмана добре розбудовано систему українських шкіл. Про Скоропадського як українізатора пише не хто інший, як Ол. Шульгин, міністер УНР («Енциклопедія українознавства», загальна частина, стор. 512). Не всім українцям подобався той лад і порядок, який наводив гетьман, але всі бачили більший лад, ніж був раніш, і багато соціялістів УНР ішли на службу гетьмана для добра молодої держави.

Чи потурав Скоропадський російським шовіністам? Так. Дуже потурав. Накінець проголосив федерацію. Між цими двома справами, певно, є зв'язок. Але чи і наскільки цей зв'язок був в самого Скоропадського? Олег Федишин у новій книжці про Україну 1917-18 рр., написаній на підставі документів уряду кайзера Вільгельма, твердить, що в 1918 році з волі не так гетьмана, як німців, Київ став «Меккою» російських білих старшин (стор. 224). Берлінські й австрійські документи свідчать, що Скоропадський, хоч з ласки німців став гетьманом, щораз частіше зиркав в бік Антанти. Він припускав чи, може, й вірив, що французи допоможуть білим росіянам відбудувати імперію. Коли в Австрії і Німеччині почались революційні розрухи, центральні держави програли війну, а на Криму і на узбережжі Чорного моря з'явилися французи, Скоропадський вирішив, що треба робити федерацію, поки ще не пізно. Віденські документи говорять про це ясно, хоч Шкільник запевняє, що не було страху від французької висадки.

Чому аж так дуже дивуватися «малосвідомому» Скоропадському, коли й дуже свідомі люди Центральної Ради довго не виходили поза межі федерації, не маючи армії проти куди сильніших росіян — білих і червоних? IV універсал, як визнає Шкільник (стор. 79), написано аж тоді, коли в Берестї за український хліб можна було купити німецьку збройну допомогу.

«Таємні пляни»

Надто довірливо Шкільник повторює деякі погляди та деякі критики. «Царський уряд, каже він (стор. 54), знав про таємні пляни Австрії і Німеччини щодо України». Україна була вже в плянах Бісмарка і т.д. Тут хоч маленьке спростування треба таки зробити. Бісмарк не був би Бісмарк, якби не зиркав і на схід. Він тільки зиркав. Накінець був прихильником російської імперії. Про німецькі погляди про Україну до першої світової війни і в час війни добре інформує книжка О. Федишина. Виразне українофільство до Берліну й Відня прийшло аж з українським хлібом наприкінці війни. До того часу були мрійливі пляни і безплянові мрії.

Не тільки царський уряд «знав» про німецькі «таємні» пляни. Сталін, у час Карпатської України, теж «знав» про спілку Гітлера з українськими націоналістами. Хто боїться, той знає багато чого такого, чого взагалі нема.

Винує Шкільник Скоропадського за вибрики україножера митрополита Антонія Храповицького. Нічого гетьман не зробив для встановлення української ієрархії. «Центральна Рада та її уряд не вмішувались у церковні справи» (стор. 167), але гетьман, визнавши православну віру за державну, не повинен був сидіти тихо (стор. 168). Ця справа цікавила теж австрійських дипломатів у Києві. З віденських документів тепер знаємо, що були в гетьмана розмови теж про україножерного Антонія. Гетьман казав, що не може починати боротьбу з усією ієрархією України. Перебільшував? Пригадаймо, що ще в 1921 священики висвячували о. Василя Липківського в єпископи, бо ні один православний єпископ в Україні не хотів!

Свої роздуми, здебільшого цікаві, М. Шкільник закінчує закликом до єдности і праці. «Рік 1917 — каже він — застав нас неприготованими». Це висновок загальний і, на жаль, беззаперечний.

Цікаво, що сказав би Д. Дорошенко про цю книжку, написану за його порадою? Мабуть, дав би ту саму пораду, що й раніш: сідайте і пишіть. Велика збірка документів Теофіла Горникевича приносить багато нових відомостей про час влади гетьмана Скоропадського, які дозволяють вирватися з полону особистих симпатій чи антипатій, відійти від загальникових оцінок, зроблених на око, і підійти ближче до подій і людей, щоб бачити їх такими, якими вони справді були.

—o—

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

САВЛО І ПАВЛО

З правдивою вдячністю я прочитав допис о. Кравця про наукові публікації о. Малоні (єзуїта) в американській енциклопедії. Одначе з болем серця, тому що той священик — єзуїт дуже скривдив український нарід, подаючи фальшиво нашу історію. Тим спричинив нам більшу шкоду, як кардинал Тіссеран своєю антиукраїнською заявою у приватному листі.

В іншому числі «УВ», з пільгою на серці, я перечитав допис о. Тарнавського, що о. Малоні навернувся, як св. Павло.

Все дуже гарно. Історія св. Павла нам всім відома. Він десятки разів відкликав і жалував за поступування колишнього Савла.

Читачі, напевно, дуже цікаві (я також), чи о. Малоні відкликав свої неправдиві, ніби «наукові» твердження про Україну в англомовних наукових публікаціях. Якщо так, то ми цікаві, де й коли «Павлові» направлені дописи опубліковані.

о. С. Юник ЧСВВ

Криндор, Саск.

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

Наркотики, міський галас та ще дещо

Айвор Дент, мейор

В суботу вечером я був на зборах групи, що себе взиває „спільне зусилля" („джойнт аффорт"). То є товариство молодих людей, що сидять в Форт Саскачеван за нелегальне вживання наркотик.

То був надзвичайно цікавий вечір. Я ствердив, що молоді люди, що є там, мають належне знання, є інтелігентні та надзвичайні стурбовані громадянством. Вони запросили мене на те, щоб обговорити проблему, яка існує серед нашого суспільства, з яка довела їх до того положення, в якому вони сьогодні опинилися.

На мою думку, члени групи поділилися на дві категорії: одні, які вважають, що закони відносно вжитку наркотик є перестарілі й їх треба би виправити так, щоб молоді люде не попадали з ними в конфлікт; і другі, які вважають, що вживання наркотик допровадить до повного знищення нашої спільноти. Ця друга група вважає, що вони мають великий обов'язок здержувати других, щоб не йшли тою самою стежкою життя, що вони пішли, й шукають способів, як вони могли б допомогти спільноті.

Я не знаю, чи з мене ця група мала якусь користь, бо я не міг дати їм ні тої спеціяльної відповіді на їхні питання, якої мені здається, вони шукали. Як вони можуть зробити себе корисними для спільноти й її помагати? Може дехто із читачів газети матиме деякі ідеї, що міг би їх передати тим молодим людям. Я піддав їм думку, щоб вони звернулися за порадою до людей, що більше знають про справи наркотик, як я знаю, я постараюся попросити того роду групу людей, щоб туди поїхали й дали тим молодим людям вказівки, за якими вони шукають.

* * *

Проблема затруєння гамором то щось такого, що на те багато людей зовсім не звертає великої уваги, аж доки недавно не зроблено великого шуму з уваги на затруєння різного роду. Едмонтон, як багато з вас знає, має закони, що забороняють галас.

Одною із справ, що нас турбує, є та, що люди несподівано попадають у конфлікт із законом, ведучи себе без найменшої провини так само, як себе поводили давнішими роками. Через те ми не боїмося домагатися послуху законови від тих, які хочуть виповняти закон та які знають, хто є порушником закону проти галасу. Опираючися на тому, ми встановили постійний вишкіл, в чому полягає порушення закону про галас і тепер ми є в послідній фазі, тобто зорового вишколу. Ми поставили великий мірник галасу для мірення ступня галасу, який буде показувати, стільки галасу роблять різні вози чи автомобілі. Він є на північ від міського будинку на 103 А авеню та 99 вулиці. Він складається з системи мікрофонів, що мають метер із поділкою для мірення звуків, що звисає зі стовпа із мірилом, яке мірить галас, що його спричинюють особові та вантажні автомобілі та інші вози, які переїздять під ним. На другому стовпі ми маємо подібний до термометра, освічений інструмент, який показує на спеціяльному показнику, який галас спричинюють поодинокі вози.

Факт, що ми впроваджуємо в життя програму зменшення галасу в місті, є навіть відомий широко в світі. Одного ранку я дістав листа від представника фабрики шотляндських труб із козячими мішками, із Інвернес в Шотляндії. В якийсь спосіб йому уроїлося, що наш закон для зменшення галасу має спеціяльну рубрику, яка забороняє вживати шотляндські трубки із козячим мішком в готелевих вестібулях та коридорах. В свойому листі він протестував проти того роду дискримінації й питався мене, чи ми маємо такі самі приписи відносно вжитку дзвінків, органів та тромбонів. Я можу відповісти йому та всім шотляндцям, що в Едмонтоні і скрізь у світі, що в нашому законі ніде нема згадки про те, що не вільно вживати якихнебудь інструментів у якомунебудь приміщенні. Але їх не вільно вживати тоді, як їх звук перевищає межі галасу, предбачені законом.

* * *

Для мене та моєї дружини було надзвичайно мило брати участь у відзначуванні 65-річчя існування клюбу Еделвайсс, враз із його президентом, управою та членами. Цей клюб був один із перших, який зареєстровано відповідно до провінційного закону, як Алберта стала провінцією. Через цю статтю я хотів би скласти клюбові Еделвайсс ґратуляції з приводу довгого, щасливого і успішного минулого та побажати ще багато успішних літ та постійного успіху н удержуванні місця зустрічі для канадців німецького походження, щоб вони могли зустрічатися для товариського співжиття та продовжували плекати німецьку культуру для користи всіх едмонтонців.

Цей клюб, оснований 1906 р., веде свою діяльність безперервно в теперішньому приміщенні від 1928 р. Я вважаю, що теперішній управі клюбу з його президентом п. Й. П. Карстом, як рівнож всім попереднім управам треба погратулювати за їхній вклад в суспільне життя Едмонтону.

* * *

Сьогоднішню статтю хочу закінчити короткою особистою новинкою. Мій син Шарльз, який недавно закінчив другий рік навчання в арт в каледжі св. Жана, поїхав до дзійняка Едмонтону — міста Гулл, працювати через літо. Я сподіваюся, що він там значно поправить свої здібности розмовляти по французьки.

Моя дружина й я тішимося, що наш син здає собі справу з того, що, якщо наша країна має вдержати свою одність та залишитися й на будуче сильною й об'єднаною нацією, то ми всі, кожний з нас, мусимо навчитися шанувати різні культури й мови, що існують в нашій країні.

Я надіюся, що він, як повернеться осінню, буде мати більше пошани до другої мови та культури та що він продовж свого життя буде вчитися доцінювати той великий дар, що його має Канада, а саме населення, що походить з таких різних багатьох культур та національних спадщин.

Ivor Dent

Айвор Дент, мейор

ОСЕЛЯ СВЯТОГО ВАСИЛІЯ ВЕЛИКОГО

(рок) — Зближаються вакації. Діти з тугою виждають двох тижнів відпочинку й розваги над Голубиним озером. З меншим захопленням очікують лекції українознавства й катехизму.

Цього року оселя св. Василя матиме курси для хлапців і дівчат від 4-го до 18-го липня. Директором курів буде о. Юстин Іващишин ЧСВВ. До помочі матиме о. Ореста Слободяна, Ізидора Дзядика, Христофора Заяця, і Романа Кравця. Окрім предметів українознавства, отці викладатимуть релігію й вестимуть вишкіл вівтарних дружинників.

Сестри Служебниці будуть приготовляти дітей до Першого Святого Причастя, а інші учителі навчатимуть ручних робіт, українського танцю й співу. Спортові заняття доповнять навчальну програму.

Харчами й господаркою журитиметься о. Мирон Химій ЧСВВ. За його стараннями збудовано нове приміщення для священиків — керівників курсів. Оселя легко помістить 200 дітей.

Дирекція приймає вписи до кінця червня. Вписові форми можна одержати від оо. василіян, 7007-109 Стріт, Едмонтон. Кошти курсів і удержання — 40.00 дол. Вписове, 5.00 дол. (не звертається).

ДІТИ НА ОСЕЛІ СВ. ВАСИЛІЯ: вгорі, з ліва — смажать ковбаски; з права — вчаться танцювати; внизу, з ліва: вирушають в мандрівку (табір СУМ); з права — змагаються на спортовій площі.

Едмонтонська молодь присвячує свій виступ українським піонерам

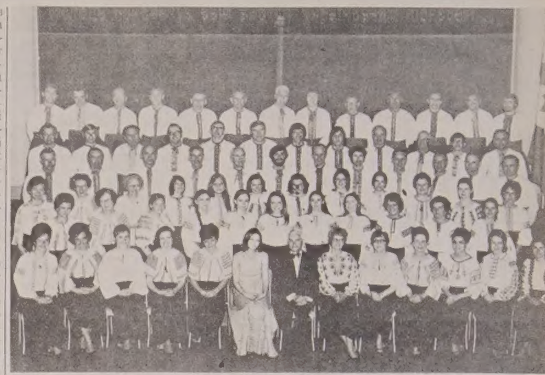

МІШАНИЙ ХОР "ДНІПРО", ЯКИЙ ВИСТУПИТЬ НА КОНЦЕРТІ МОЛОДІ В ЮВІЛЕЙНІЙ АВДИТОРІЇ в п'ятницю, 28 травня. Фотостудія „Альфа"

В пятницю, 28 травня в год. 8-ій вечора українська молодь Едмонтону влаштовує святочний концерт на пошану перших українських поселенців, що від їх приїзду до Канади цього року минає рівно 80 років. З того часу в Канаді вже живе третє й четверте покоління українців, які з вдячністю згадують тих перших українських поселенців-піонерів, що прибули до Канади й започаткували тут українське поселення.

Українські поселенці, що приїздили найперше до Алберти, мусіли боротися з різними труднощами. Великою допомогою була їхня віра в Бога. Хто вмів читати, привозив зі собою молитовник, а інші привозили бодай хрестики, медалики та святі образи. Завдяки їхній вірі в Бога вони не зневірювалися, а працювали з посвятою та надією на краще будуче. Гі їхні надії сповнилися.

Перші українські поселенці привозили зі собою теж й українські звичаї та українську культуру. Вони привезли зі собою українські пісні, танці та українські народні строї. При нагоді родинних та приятельських зустрічей, весіль, чи похоронів вони виявляли свої почування танцем чи піснею. Кол. прем'єр Дж. Діфенбейкер нераз заявляв, що тужливі українські пісні, які він чув на степах Саскачевану, наблизили його до українців, з якими він відтак заприязнився. Наша пісня та наш танок то не лише ключ до української душі, але й до души та серця наших співгромадян, ба навіть чужинців. Славна капеля О. Кошиця в часі визвольних змагань 1918-1920 р. зробила для популяризації українського імени, більше, як неодна політична місія. Тому то Кошиць організував хор та вишколював і в Канаді молодих диригентів, щоб зберігали нашу пісню.

Також українські народні танці причинилися багато до популяризації української імени. Знав то маестро українського народного танку В. Авраменко, який багато причинився до розвитку наших національних танців на американському та канадському континенті. Він об'їздив різні українські осередки підготовляв із молоддю виступи українських народних танців та вишколював інструкторів. Завдяки йому ми сьогодні маємо цілий ряд добрих українських танцювальних ансамблів у ЗДА та Канаді.

Слід праці В. Авраменка залишився й у Едмонтоні. Один з колишніх його учнів п. Мирослав Кущь посвятив себе ще в юнацькому віці плеканні українських національних танців у Едмонтоні. Як провідний член МУН він виступав у танцювальній групі УНО, а згодом став її керівником. Він зрозумів, що український національний танець то не власність одної парафії чи організації та що при співпраці кількох груп можна створити великий та сильний репрезентативний ансамбль, що полонятиме душі своїх та чужих. Гі тому він навчав дітей українських танців, не лише в УНО, але й УНД-омі, в залі св. Івана та в різних католицьких та православних парафіях. По кількох роках постійної й наполегливої праці, він створив танцювальний ансамбль „Шумка", який здобув славу по цілій Канаді. В минулих роках п. Кущь зорганізував школу українських народних танців при філії УНО. Вона тішилася немалими успіхами, як про це свідчать її виступи у „Вікторія композит гай скул" в 1969 і 1970 рр., а головно в січні 1971 р., коли заля була переповнена й багато людей стояло в коридорах.

В школі українських танців, що її веде п. Кущь, вчаться діти, що їхні батьки належать до різних парафій, товариств та організацій. Філія УНО в Едмонтоні, яка завжди служила загальній українській справі й плеканні української культури, дає залю для вправ. Треба теж згадати, що на імпрезах, що їх влаштовує філія УНО, радо беруть участь мисці, артисти та мистецькі групи, які й не є членами УНО. Зокрема в Едмонтоні, наші українські церкви, товариства та громадянство співпрацюють й виступають спільно, коли йдеться про спільну справу.

Спільним громадським виступом української молоді буде й концерт, що його в п'ятницю, 28 травня в год. 8-ій вечора філія УНО організує в Ювілейній авдиторії в честь наших піонерів Алберти. Найбільше учасників матиме танцювальний ансамбль „Черемош" та школа танців, що їх п. Кущь зорганізував з танцюристів усіх груп Едмонтону.

Програму доповнять та збагатять: мішаний хор СУМК, капеля бандуристок СУМ, хор ОЖ ЛВУ „Верховина" та мішаний хор „Дніпро", що перший раз зарепрезентує себе українській публіці. Програму концерту виконуватимуть понад 300 учасників. Коротку доповідь виголосить албертський міністер молоді, культури та дозвілля А. Головач.

д-р М. С.

Річні загальні збори крелитової спілки в Саскатуні, Саск.

„НОВА ГРОМАДА"

В неділю, 21 березня ц.р. в залі Українського Національного Об'єднання в Саскатуні відбулися 33-ті річні загальні збори найстаршої української Спілки в Канаді „Нова Громада". На зборах зареєстровано 96 осіб, в тому 90 членів і 6 гостей. Зборами проводили п. Мирон Чернецький і п. Степан Кузьма. Секретарем був п. Ярослав Сиваник.

Протокол з попередніх річних загальних зборів відчитано і принято до відома без змін. Звіти подали президент п. М. Чернецький, секретар о. В. Івашко, голова кредитового комітету п. С. Кузьма, голова контрольної комісії п. П. Киба і представник фірми Госсена, публічного книговода. Касовий звіт був поданий на письмі друком. Звіт точніше пояснив і доповнив управитель Спілки п. д-р В. Яшан.

Касовий звіт виказував в активах і пасивах суму $1,960,387.73. Загальне майно Спілки в 1970 році побільшилося на суму $163,619.14, а оборотова сума зросла на 9%. Членам виплачено 5% дивіденди від уділів. Від термінових вкладів-депозитів виплачувано 6, 7 і 8%. В 1970 р. уділено 158 позичок на суму $767,043.51. „Нова Громада" має 925 членів, в тому 54 організацій. Кромі цього 27 підприємств мають свої осібні рахунки. В 1970 р. померло 8 членів, між ними бл. п. Олекса Григорович, один з основників „Нової Громади" і голова її першої контрольної комісії.

По доповнюючих виборах, склад дирекції є такий: Мирон Чернецький — президент, о. Володимир Івашко — секретар, д-р Богдан Клименко — віцепрезидент, Степан Кузьма — голова кредитового комітету, Ярослав Сиваник — секретар кредитового комітету, Степан Франко, Олекса Процюк, Стефан Войтович і Никандер Буковський. Контрольна Комісія: Петро Киба — голова, д-р Мирослав Небелюк — секретар, Володимир Шарко — член. Службовці „Нової Громади": д-р Василь Яшан, управитель і касир, пані Бетті Заліщук, заступниця касира, п. Зенон Кузьма, книговод. Кредитова Спілка відкрита кожного дня, за вимком неділь і свят, від години 10-тої ранку до 6-тої вечора.

При кінці зборів відбулася жива дискусія. Пороблено пропозиції, щоб Кредитова Спілка „Нова Громада" поширила свою діяльність, засновуючи свої філії при українських парафіях в різних дільницях міста Саскатуну. Подано різні думки в цілі придбання більше членів. Була однозгідна думка, що найкращим засобом приєднування членів це особистий зв'язок і вплив на людей зі свого окруження.

Під час зборів було виявлено кількома навоpотами подяку службовцям, членам дирекції і контрольній комісії та поодиноким особам за гарну і корисну працю для „Нової Громади". Окрема подяка належиться щирому робітникові „Нової Громади", її управителеві, д-рові В. Яшанові, а його глибоко обдумана й актуальна стаття у друкованому звіті п. з. „Яка наша дальша майбутність" заслуговує на увагу. Для учасників зборів пані з Організації Українок Канади подали перекуску.

На біжучий 1971 р. Кредитова Спілка „Нова Громада" буде платити 5% двічі на рік від звичайних депозитів, а від термінових: зложених на 1 рік $6\frac{3}{4}$, а від зложених на 3 роки $7\frac{1}{2}$. Процент від позичок, забезпечених першим морґеджом на нерухомостях, є $9\frac{1}{2}$%, а від інших позичок 11% у річному відношенні. В міру змін фінансових обставин Спілка буде зміняти висоту вище поданих процентів. Віримо, що і 1971 р. пройде успішно і з відповідним поступом.

о. В. Івашко — секретар

Нова пластинка для дітей

На днях вийде в Торонті нова пластинка пісень, виконаних дитячими хорами в Україні.

Пластинка складається з 21-ої пісні. Між ними є такі знані: "Качечка-прачечка", "Закосичена калина", "Танок звірів", "Дударик", "Тече вода з під явора" та інші.

Пісні, награні на магнітофонній тасьмі, вислав з України до Канади Іван Колясcка під час свого дворічного перебування в Києві. Ціна пластинки $4.50. Торгівцям знижка.

Замовлення проситься посилати на таку адресу:

Ukrainian Children's Records
P.O. Box 105
Postal Station "M",
2393 Bloor St. West
TORONTO, Ontario

Посилаю ——— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і

стара адреса: ....

Ім'я і

нова адреса: ....

(Адресу писати по-англійськи)

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

НЕЗАБУТНІЙ ЛІКАР І ГРОМАДЯН Д-Р ІВАН ОРОБКО

В. ГАВРИШ

Між визначними постатями українських імігрантів в Едмонтоні вибивалася чи між обома світовими війнами не на перше місце особа загально любленого й шанованого українського лікаря й доброго українського громадянина-патріота д-р Івана Оробка. Від його передчасної, надто скорої смерти, минуло вже 17 років, але й досі кожний, хто його знав, згадує його щиро й добре й з великим жалем, що він так скоро від нас відійшов. Д-р Іван Оробко належав до перших українських лікарів у Канаді, між якими були ще д-р І. К. Паздрій, д-р Г. Новак, д-р Б. Дима, д-р А. Кібзей і д-р І. Якимішак.

Здобути сьогодні диплом доктора медицини не є легко, але майже кожний молодий канадець, який належно вчиться, його здобуває. В тому часі стати лікарем в Канаді українському імігрантові було таки дуже тяжко. Пам'ятаю, що покійний д-р Оробко нераз казав; „Як я вчився на лікаря на університеті в Монреалі, то я мусів знати все найкраще, щоб дістати найнижчу ноту при мойому іспиті, лише тому, що я був українцем". Й тому ті перші українські лікарі, що пробивали шлях своїм наслідникам, були піонерами й на полі медицини.

Життєпис д-ра Оробка я подам найкраще за дописом його приятеля покійного І. Ісаїва, що його надруковано в „Українських Вістях" в 1953 р., по смерти того заслуженого лікаря.

Іван Оробко уродився в селянській родині в повіті Заліщики, Західна Україна, в 1894 р. По скінченні сільської та приготовляючої школи пішов до української гімназії в Коломиї в 1905 р., за часів директорства професора Софрона Недільського. Одним з його улюблених професорів був д-р І. Раковський, до якого д-р Оробко мав завжди пошану. (Меншу пошану мав він до другого професора, який зробив йому кривду при оцінці поступів при кінці шкільного року й через якого він відтак мусів покинути гімназію в Коломиї).

По закінченні 6-ої гімназійної кляси д-р Оробко виїхав до Канади в 1910 р. молоденьким хлопцем й заїхав до свого вуйка в провінції Саскачеван. Його вуйко працював на залізниці. Покійний д-р Оробко літом працював теж, а зимою ходив до школи. Він був здібний і пильний ученик й тому скоро закінчив науку в гай-скулі. В 1917 р. він приїхав до Едмонтону й тут почав студіювати медицину. В 1918 р. він поважно захворів на інфлюенцу, що шаліла тоді майже по всьому світі. Хоч виздоровів, то недуга залишила на ньому свій наслідок-підірване серце, з чого він уже ніколи не вилікувався і що остаточно спричинило його передчасну смерть.

По кількох роках науки в Алберттському університеті, д-р Оробко закінчив студії з високим відзначенням у славному МекГіл університеті в Монреалі і вернувся до Едмонтону в 1921 р. Тут він відкрив лікарську канцелярію і одночасно довгі роки викладав на медичному факультеті Алберттського університету.

Всеціло відданий своїй медичній професії, він ніколи не звертав уваги на своє власне здоров'я. Навіть в тому часі, коли йому лікарі радили обмежити лікарську практику до дуже малих розмірів, він мав щодня по дві-три й то нелегкі опарації. Й то мабуть приспішило його передчасну смерть.

Помер він 2 лютого 1953 р. в ночі, в тому шпиталі, в якому він так багато людей рятував від смерти, в Загальному шпиталі (Джінерал госпітал) в Едмонтоні. Жалували за ним не лиш численні його пацієнти, але плакали всі сестри та всі мед-сестри в Загальному шпиталі.

Покійний д-р Оробко осиротив дружину Олену (з походження Ірляндка) і три дочки.

Похорон бл. п. Я. Котишин в Мирнам, Алберта

В середу, 24 березня розійшлася по Мирнам та околиці сумна вістка, що несподівано для всіх, по коротких та важких терпінях, відійшла на вічний спочинок бл. п. Ядвіга Котишин.

Покійна Ядвіга народилася 13 серпня 1893 р. в селі Білівці, пов. Броди, в родині Станіслава і Розалії Голіновських. Батьки її були небагаті. Мали кусок поля й город, а батько по кілько ходив на працю до Бродів, щоб могти вдержати родину. Ядвіга ходила через кілька років до школи, а відтак помагала в дома та ходила на заробітки до Бродів. Вона виростала при матері, але згодом побачила, що в родинному селі не доробиться нічого, тому на 16-ому році життя вирішила з кількома товаришками виїхати до Канади.

бл. п. Ядвіга Котишин

В липні 1912 р. Ядвіга приїхала зо своєю тетою Теклею Кіт до Канади й заїхала до Інніфрід, Алберта. Із залізничої станції поїхала до дому Гавриляків, що фармерували сім миль від містечка. За кілька днів надійшло свято Петра й Павла, на яке з'їздилися фармери навіть із дальших околиць, бо в Мондері на Петра й Павла був великий відпуст. Ядвіга поїхала на відпуст із родиною Грещук, бо сподівалася, що там зможе зустріти когось із бродського повіту. Тут вона дійсно стрінула свого односельчанина Василя Котишина, який перед чотирма роками виїхав був із Білівець до Канади й перед від'їздом навіть працався з Ядвігою. Василь заопікувався відразу своєю односельчанкою, знайшов їй працю служниці в приватному домі в Едмонтоні, а сам працював у копальні 20 миль від Едмонтону. Вони обоє переписувалися, часто зустрічалися, а 21 квітня 1913 р. обоє одружилися в Мондері. Через кілька років жили вони в Кардіф, де Василь працював і дальше в копальні, а відтак перейшли жити до Плейн Лейк, де відкрили малу крамницю.

В 1917 р. вони переїхали в околицю Мирнам на господарку, яку купили від старших людей — Ішків. На тій господарці вони були п'ять років. Відтак купили фарму п'ять миль на північ, де, протягом 10 років, вели крамницю й поштове бюро. То був осередок околиці Мирнам. Там, окрім пошти й крамниці, був перший телефон, а над крамницею була заля, де люди збиралися на різні підприємства. Ядвіга мала дуже багато праці й то нелегкої. Вона доглядала хати та дітей, працювала в крамниці й вела поштове бюро, як чоловік мусів їхати до Менвил, або їхав з машиною молотити збіжжя. Окрім того приміщувала та харчувала різних подорожних та новоприбулих поселенців, яким допомагала теж знайти працю. Через 10 років в її хаті перебували священики, що приїздили на відправи, бо хата п-ва Котишин була дальше чтверть милі від церкви. Вона тішилася у всіх великою пошаною, бо до всіх була привітна та приходила з допомогою всім, що були в потребі. Коли в 1927 р. збудовано залізничу лінію, повстало місто Мирнам, покійна враз із своїм чоловіком перенесли туди свою крамницю, яку вели ще відтак через три роки. Попри те вони ще й дальше фармували. В 1947 р. вони залишили фарму й перебралися на відпочинок до містечка Мирнам.

Покійна Ядвіга була теж діяльна в суспільно-громадському житті. Організувала жіноче товариство, їздила на з'їзди, була меценаткою Інституту св. Івана й радо та щиро жертвувала на народні цілі. Покійна уміла завжди знайти час читати різні книжки та газети, між якими були й „Українські Вісті", що їх передплачувала від самого початку. Свої церковні й парафіяльні обов'язки виконала дуже совісно, бо була глибоко віруючою християнкою.

Покійну оплакують чоловік Василь та восьмеро дітей, що їх покійна виховала гарно в християнському та національному дусі: Адолько — ту Гиллс, Ярослав — Мирнам, Нестор і Орест — Едмонтон; дочки: Емілія — Мирнам, Галя — Ту Гиллс, Віра — Сіятл, Ваш., і Леся — Калгари. Покійна діждалася 17 внуків та 4 правнуків. Окрім того оплакує її рідна сестра Анна Юсак в Едмонтоні та багато близької і дальшої родини.

Похорон покійної розпочався панахидою, що її відслужено в п'ятницю, 26 березня в селі Елкс в Мирнам. Заупокійну Службу Божу та похорон відслужили о. Савченко з Мирнам та о. Зубрицький з Ту Гиллс, в суботу, 27 березня в церкві Пресв. Тройці в Мирнам. Тлінні останки в покійної зложено на місцевому церковному цвинтарі. Після похорону відбувся поминальний обід, з участю багатьох людей. Під час обіду промовляли: п. Василь Яремчук, голова церковної управи, п-і Анна Чапельська, заступниця голови відділу СУК, п. Павло Кіт, стриєчний брат покійної, та син Орест.

Родина покійної складає щиру подяку Всеч. Отцям за відслуження похоронних обрядів, промовцям за слова співчуття, жіночому товариству за приготування поминального обіду та їхню обслугу при обіді, всім присутним на похороні за віддання послідної прислуги покійній, та всім, хто в який небудь спосіб причинився, словом чи ділом, до звеличання похорону помершої та до полегшення нашого великого болю та смутку.

З нагоди похорону зібрано 89.00 дол. на нев'янучий вінок, до яких муж покійної доложив 31.00 дол., гроші розділено між українські часописи. На „Українські Вісті" передано 25.00 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійній Ядвізі вічна пам'ять.

Орест Котишин, син

Рочфорд Бридж, Алберта: похорон бл. п. Пилипа і Палагни Лунів

В суботу, 26 грудня 1970 р. упокоївся в Бозі бл. п. Пилип Лунів. Помер він, по короткій та важкій недузі в Джінерал госпіталі у Едмонтоні.

В тому самому шпиталі померла 4 квітня 1971 р. його дружина Палагна.

Бл. п. Пилипа похоронено 31 грудня 1970 р., а його дружину 8 квітня 1971 р. Обоє покійники похоронені на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Рочфорд Бридж, поруч сина Мирослава, що помер 28 червня 1956 р.

Покійні Пилип і Катерина походили родом з села Небилів, пов. Калуш, Західна Україна. Бл. п. Пилип прийшов на світ 1 січня 1893 р. в родині Василя й Катерини. А Покійна Палагна народилася 8 вересня 1895 р. в родині Прокопа й Марії Миндюк.

Бл. п. Пилип служив при австрійському війську чотири роки, тобто часи першу світову війну. Після закінчення австрійської війни, він повернувся домів, але зараз пішов служити до української армії, в якій служив при гарматах. Додому вернувся в осені 1919 р. і 20 листопада того року одружився з Палагною Миндюк. Молоде подружжя жило в Небилові через 10 років й мало четверо дітей. В 1929 р. ціла родина виїхала до Канади. З ними поїхав брат Лев (Леон), що тепер живе в Едмонтоні та сестра Явдоха, що живе в Евансбург.

Після приїзду вони жили через два роки в Ст. Майкел на фармі, а в 1930 р. вони взяли гомстед в Рочфорт Бридж. В 1931 р. перейшли жити на гомстед, де жили аж до їхньої смерти.

Покійні залишили в смутку трьох синів та сім дочок: Василь у Ванкувер, Бр. К., Владзьо та Олекса в Рочфорт Бридж, Марійка в Ванкувер, Єлисавета в Сквомін, Бр. К. Ярина в Летбрідж, Ольга в Свифт Кирент, Саск., Ліна, Санда та Шірлі в Едмонтоні. Окрім того 22 внуки та три правнуки.

Похоронні обряди розпочалися панахидою, що її в каплиці похоронного заведення Парк Меморіял в Едмонтоні відслужив о. М. Гуралъ та о. Б. Снігурович. Вони оба теж відслужили похорон в парафіяльній церкві в Рочфорт Бридж. Після обох похоронів був поминальний обід в українській залі в Сангудо, за стараниям дочок та синів покійних. З нагоди похоронів родина покійних передала 20.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійним Пилипові й Палагні вічна пам'ять.

Родина покійних Пилипа й Палагни складає подяку усім, що прийшли нам із допомогою в хвилинах нашого великого болю й смутку.

бл. п. Пилип і Палагна Лунів

Мирнам, Алберта

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ МИХАЙЛА І ТАТІЯНИ КАВИЧ

В суботу, 21 листопада 1970 р. п-во Михайло і Татіяна Кавич відзначували врочисто 50-річчя свого подружого життя. Того дня місцевий парох о. Б. Лисак ЧСВВ відслужив Молебень й уділив ювілятам церковного благословлення в церкві Успення Божої Матері в Мирнам. Після того відбулася святочна гостина в парафіяльному домі, в якій взяло участь бл. 300 осіб. Господарем бенкету був учитель п. В. Чорний. Після молитви, яку проказав о. парох, п. Чорний представив гостей головного стола та переповів коротко життєпис ювілятів. З черги відчитано привіти, що наспіли на ювілеїв. Привіти прислали: федеральний посол Д. Мазанковський, албертський прем'єр Г. Стром, албертський губернатор МекЮван, федеральний прем'єр П. Трюдо, генеральний губернатор Р. Міченер, провідник консерватів Р. Стенфілд, кол. прем'єр Дж. Діфенбейкер, едмонтонський мейор І. Дент, мейор з Мирнам В. Демчук, п-во Майковські з Кренбрук, Бр. К., п-во Вітошинські, Саскатун, п-і Марія Шига, сестра ювілятки із ЗДА та п-во Варава з Едмонтону.

Михайло і Татіяна Кавич

З черги вітали ювілятів о. протопресв. І. Черкавський та о. Б. Лисак, який вручив ювілятам благословлення від Святішого Отця.

Дочка Марія склала побажання від дітей, а найменша внука Лорейн Сацьків склала гарні побажання в українській мові від внуків. Відтак п-і Анна Мельник вітала ювілятів від відділу ЛУКЖ, а п. Стефан Шибунька від парафії. Побажання складали ще дяк п. Павло Кіт та Василь Хміляр з Едмонтону. Після того гості відспівали ювілятам многолітствіє, а відтак передано щедрі дарунки: від гостей, відділу ЛУКЖ, парафії, дітей, внуків, правнуків та приятелів. Щиро зворушені ювіляти дякували сердечно за гарне прийняття, за побажання, дарунки та за участь у гостині.

Ювілят Михайло народився 29 вересня 1894 р. в селі Ясенів, пов. Броди, Західна Україна. Після закінчення школи працював ремісником до 1914 р., коли його покликано на австрійську війну, після закінчення якої він служив ще при Українській Галицькій Армії. До дому повернувся щойно 1920 р. й тоді одружився. В 1930 р. п-во Кавич виїхали до Канади й осіли в околиці Інніфріс. Тут зразу ювіят ходив по різних роботах, а в 1932 р. перейшов жити на фарму в околицю Мирнам. Але й звідси теж ходив на працю, бо він був добрим будівничим та мулярем. Будував будинки з цегли, блоків, дерева, давав на будинки „стоко", мурував комини та покривав дахи бляхою, бо знав добре й бляхарство. Майже в кожному фармерському осідку в околиці Мирнам стоїть якийсь будинок, що його поставив п. Кавич. В самому Мирнам стоїть гарна церква, вимурована з блоків та цегли. То найкраща пам'ятка будівництва п. Кавича.

П-во Кавич гарно виховали двох дочок: Марію, зам. за Олексою Сацьковим, та Ольгу, зам. за Іваном Метрунець. Діждалися теж 5 внуків та 5 правнуків.

З нагоди ювілею родина передала 20.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а п-ву Кавич бажаємо ще багато милих літ прожити.

ДРУКАРНЯ „УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ"

ВИКОНУЄ:

- журнали
- фірмові коверти
- афіші, летючки
- фірмові листи
- візитівки, білети
- книжки
- базарові квитки
- брошури
- весільні запрошення

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК

для ваших дітей у юнацькому віці це передплата за цікавий, гарний, ілюстрований місячник

ЮНАК

YUNAK Magazine
2199 Bloor St., West, Apt. 13
Toronto 9, Ont., Canada

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних ліків в Едмонтоні

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.
М. Лаврин
Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Що спричинює те, що СІҐРАМ п'ять зірок продається краще, ніж усі інші роди віскі в Канаді?

ВАШ ДОБРИЙ СМАК!
Це легко зрозуміти чому. Прекрасна якість. Приємна на смак, приємна на око, безперечно найкраща якість. До того йде ім'я і якість Сіґраму. Доказ? Це також легко.
ПРИЄМНА ВІСКІ!

Seagram's FIVE STAR CANADIAN FINE WHISKY

Український вечір в німецькому ресторані!

КОЖНОГО ЧЕТВЕРГА, від 8-ої години вечора в ресторані „Гофбройгавс" будуть подавати українські страви.

Того вечора в ресторані українська оркестра буде приграваги українські мелодії, а ансамбль українського танцю **„КОБЗАР"** буде танцювати українські танці.

Очевидно, що, на бажання, можна буде дістати і всі німецькі та канадські страви, що їх ресторан подає щодня.

HOFBRÄUHAUS
Tel.: 422-1742
10209 - 97 St., Edmonton

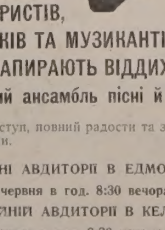

Blue and White Attractions Limited Presents

НЕБУДЕННА СЕНЗАЦІЯ!
70 ТАНЦЮРИСТІВ, СПІВАКІВ ТА МУЗИКАНТІВ, ЩО ЗАПИРАЮТЬ ВІДДИХ.
Грузинський ансамбль пісні й танку

Сензаційний виступ, повний радости та захоплення для цілої родини.

В ЮВІЛЕЙНІ АВДИТОРІЇ В ЕДМОНТОНІ
8 і 9 червня в год. 8:30 вечора
В ЮВІЛЕЙНІЙ АВДИТОРІЇ В КЕЛГАРІ
10 червня в год. 8:30 вечора

ГРУЗИНСЬКИЙ АНСАМБЛЬ ПІСНІ Й ТАНКУ